

Opinnäytetyö (AMK)
Liiketalouden koulutusohjelma
Taloushallinto
2014

Mika Räsänen

OSINKOJEN VEROTUS 1.1.2014 ALKAEN



TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Mika Räsänen

OSINKOJEN VEROTUS 1.1.2014 ALKAEN

Tämän opinnäytetyön tutkimuskohteena on osinkojen verotus vuonna 2014. Opinnäytetyössä keskitytään luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän listatuista ja listaamattomista osakeyhtiöistä saamien osinkojen verotukseen. Työn tarkoituksena on yksityiskohtaisen osinkovero-ohjeistuksen antamisen sijaan keskittyä vuoden 2014 alusta voimaan tulleisiin, osingonsaajan ja osingonjakajan kannalta merkittäviin osinkoverojärjestelmän uudistuksiin.

Yhteisö- ja osinkoverouudistusta luonnehdittiin valtion vuoden 2014 budjettiesityksen merkittävimmäksi veropoliittiseksi ratkaisuksi. Samalla kun yhteisöverokantaa alennettiin, tehtiin myös osinkojen verotukseen suuria muutoksia. Muutoksilla pyrittiin siirtämään verotuksen painopistettä osakeyhtiön verotuksesta kohti osakkaiden kireämpää verotusta.

Opinnäytetyön tavoitteena on tutkia näitä vuoden alusta voimaan tulleita osinkoverouudistuksia. Uudistuksia havainnollistamaan on luotu laskelmia, joissa vertaillaan vuosien 2014 ja 2013 verotuskäytäntöjä. Laskelmien avulla tutkitaan, miten muutokset vaikuttavat osingonsaajan verorasitukseen sekä selvitetään, minkä suuruisilla osinkotuloilla muutokset kiristävät tai keventävät osinkojen verotusta vuodelle 2014.

Opinnäytetyön lähdemateriaalina käytettiin pääasiassa Verohallinnon antamia osinkojen verotusta koskevia ohjeistuksia. Verohallinnon ohjeistuksien tukena työssä käytettiin ajankohtaista kirjallisuutta sekä muun muassa Veronmaksajain Keskusliiton ja Elinkeinoelämän keskusliiton julkaisuja.

ASIASANAT:

Osingot, vero, osinkoverotus

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Business | Financial Management

2014 | 51

Hanna Kärkkäinen

Mika Räsänen

THE TAXATION OF DIVIDENDS IN 2014

The present bachelor's thesis focuses on the taxation of dividends in the year 2014. The thesis studies the taxation of dividends received by a natural person or an estate of a deceased person from both publicly listed and non-listed companies. Instead of giving detailed instructions of the taxation of dividends in 2014, the purpose of this thesis is to discuss the main dividend tax changes from the previous year, 2013.

The two most significant tax policy decisions in the budget proposal for year 2014 given by the Finnish Government were the reforms of both the corporate tax and the dividend tax. According to the budget proposal, the aim was to reduce the corporate tax and raise the tax on dividend income. With these changes, the emphasis of taxation was transferred increasingly from companies to shareholders.

The purpose of the thesis is to analyze the new taxation of dividends in 2014. At the end of the thesis, there are examples demonstrating the changes in taxation by comparing the taxation in 2014 and 2013. In addition, the objective of the examples is to examine the changes in the tax burden of shareholders and to see how the taxation varies according to the amount of dividend income.

The source material for this thesis consists mainly of instructions published by the Finnish Tax Administration. The sources also include recent literature about the subject and publications from Taxpayers' Association of Finland and Confederation of Finnish Industries.

KEYWORDS:

Dividend income, dividend tax, taxation

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 OSAKEYHTIÖ YHTIÖMUOTONA	9
2.1 Osakeyhtiön ominaispiirteet	9
2.2 Yksityinen ja julkinen osakeyhtiö	12
2.3 Osakeyhtiölaki	13
3 OSINKO JA MUUT OSAKEYHTIÖN VAROJENJAKOTAVAT	15
3.1 Voiton ja varojen jakaminen	15
3.2 Osinko	17
3.3 Vapaan oman pääoman rahasto	20
4 OSINKOJEN VEROTUS VUONNA 2014	22
4.1 Uuden osinkoverojärjestelmän voimaantulo	23
4.2 Listatun yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakama osinko	24
4.3 Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakama osinko	25
4.4 Ulkomaisen yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakama osinko	29
4.5 Ennakonpidätys jaettavasta osingosta	31
4.6 Varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta	32
4.7 Pääomatuloverotuksen progressiorajan muutos	32
5 ESIMERKKEJÄ OSINKOJEN VEROTUKSESTA VUOSINA 2014 JA 2013	34
5.1 Listatusta yhtiöstä saatu 5 400 euron suuruinen osinkotulo	35
5.2 Listatusta yhtiöstä saatu 82 000 euron suuruinen osinkotulo	36
5.3 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 60 000 euron suuruinen osinkotulo	37
5.4 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 60 000 euron suuruinen osinkotulo	39
5.5 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 150 000 euron suuruinen osinkotulo	41
5.6 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 93 333 euron suuruinen osinkotulo	43
6 YHTEENVETO	46
6.1 Listatusta yhtiöstä saatu osinkotulo	47
6.2 Listaamattomasta yhtiöstä saatu osinkotulo	47
LÄHTEET	49

KUVAT

Kuva 1. Listatusta yhtiöstä saadun 5 400 euron suuruisen osinkotulon verotus.	35
Kuva 2. Listatusta yhtiöstä saadun 82 000 euron suuruisen osinkotulon verotus.	36
Kuva 3. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 60 000 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton ylittävän osinkotulon verotus.	38
Kuva 4. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 60 000 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton alittavan osinkotulon verotus.	40
Kuva 5. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 150 000 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton alittavan osinkotulon verotus.	42
Kuva 6. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 93 333 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton alittavan osinkotulon verotus.	44

KUVIOT

Kuvio 1. Listatun yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman osingon verotus.	24
Kuvio 2. Osakkaan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton laskentakaava vuonna 2014.	25
Kuvio 3. Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman pääomatulo-osingon verotus.	27
Kuvio 4. Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman ansiotulo-osingon verotus.	28
Kuvio 5. Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman osingon verotus vuonna 2014 (Viitala 2014, 41).	29

1 JOHDANTO

Vuonna 2012 tulonsaajat Suomessa saivat bruttomääräisiä pääomatulo-osinkoja 3,3 miljardin euron edestä. Osinkotuloista 2,1 miljardia euroa oli peräisin listaamattomista ja 1,2 miljardia euroa listatuista yhtiöistä. Bruttomääräisiä ansiotulo-osinkoja tulonsaajat saivat puolestaan puoli miljardia euroa. Veronalaisia osinkotuloja bruttomääräisistä pääomatulo-osingoista oli puolitoista miljardia euroa ja bruttomääräisistä ansiotulo-osingoista noin 360 miljoonaa euroa. (Tilastokeskus 2013.)

Kuten Tilastokeskuksen tuottamista tilastoista selviää, tulonsaajat saivat bruttomääräisiä osinkotuloja kaikkiaan lähes neljä miljardia euroa vuonna 2012. Vaikka osinkotulot eivät todellisuudessa jaukaudu kaikkien tulonsaajien kesken kovinkaan tasaisesti, on osingoissa silti kyse monien tulonsaajien kannalta hyvin merkittävästä tulonlähteestä. Tämän takia osinkojen verotusta säätelevältä ja yhteisöveroa täydentävältä osinkoverojärjestelmältä edellytetään toimivuutta oikeudenmukaisen verotuksen takaamiseksi.

Vuoden 2014 alusta yhteisö- ja osinkoverojärjestelmään tehtiin sekä osakeyhtiön että osakkaan kannalta merkittäviä uudistuksia. Muutoksilla haluttiin siirtää verotuksen painopistettä osakeyhtiön verotuksesta kohti osingonsaajan kireämpää verotusta. Tehdyt uudistukset toivat muutoksia niin osakeyhtiön osingonjaon suunnitteluun kuin osakkaan saamien osinkojen verotukseen.

Luonnollisen henkilön kannalta osinkoverojärjestelmän suurimpana uudistuksena voidaan pitää verovapaan osingonsaantimahdollisuuden poistumista. Kun vielä vuoden 2013 verotuksessa listaamattomista yhtiöistä osinkoja saava luonnollinen henkilö oli oikeutettu saamaan verovapaita pääomatulo-osinkoja 60 000 euroon asti, ei vuoden 2014 verotuksessa luonnollisella henkilöllä ole enää mahdollisuutta verovapaisiin pääomatulo-osinkoihin. Vuoden 2011 verotuksessa vastaava verovapaa osuus oli vielä 90 000 euroa. Verovapaa pääomatulo-osinko korvattiin tämän vuoden alusta kevyesti veronalaisella osingolla. Luonnollisen henkilön kannalta osinkoverojärjestelmän muutokset eivät kuiten-

kaan rajoittuneet ainoastaan listaamattomista yhtiöistä saatavaan osinkoon, vaan myös listatuista yhtiöistä saatavan osinkotulon verotuskäytäntöjä uudistettiin.

Luonnollisen henkilön lisäksi yhteisö- ja osinkoverouudistus toi muutoksia sekä uutta ajateltavaa myös osakeyhtiöiden toimintaan ja varojen jakamiseen. Osakeyhtiöiden kannalta merkittävimmät muutokset vuodelle 2014 olivat yhtiöiden tuloksen verotusta säätelevän yhteisöverokannan alentaminen sekä edustuskuulujen vähennysoikeuksien muuttaminen. Listaamattomien yhtiöiden kohdalla muutettiin lisäksi osakkeen matemaattiselle arvolle laskettavaa vuotuista tuottoa. Osinkoverojärjestelmään tehtyjen uudistusten myötä jatkossa myös listaamattomat yhtiöt ovat velvollisia toimittamaan ennakonpidätyksen luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakamastaan osingosta.

Uusi osinkoverojärjestelmä on herättänyt paljon keskustelua ja arvostelua hallituksen vuoden 2013 keväällä tekemistä alustavista osinkoverouudistusehdotuksista lähtien. Viime vuosina Suomessa on totuttu osinkoverojärjestelmässä vuosittain tapahtuviin muutoksiin, mutta vuodelle 2014 osinkoverojärjestelmään tulleita uudistuksia voidaan pitää selvästi viime vuosia poikkeuksellisempina.

Jotta osinkojen ja osinkoverojärjestelmän ymmärtäminen olisi helpompaa, tarkastellaan työn teoriaosuudessa ensin osinkoa jakavan yhtiömuodon – osakeyhtiön – toiminnan keskeisiä periaatteita. Teoriaosuuden alussa luodaan tiivistetty katsaus muun muassa siihen, mikä on osakeyhtiö, miten osakeyhtiön tulosta verotetaan sekä kenellä osakeyhtiössä on päätösvalta yhtiötä koskevissa asioissa. Lisäksi tarkastellaan, mitkä ovat yksityisen ja julkisen osakeyhtiön keskeisimmät erot, ja mitkä lait säätelevät osakeyhtiöiden toimintaa Suomessa.

Teoriaosuudessa käsitellään tämän jälkeen osakeyhtiön varojenjakoja ja periaatteita. Ensimmäiseksi selvitetään, mitkä ovat osakeyhtiön laillisia varojenjakoja ja mitä kaikkea osakeyhtiön tulee ottaa huomioon varoja jakaessaan. Varojenjakoista opinnäytetyössä keskitytään osinkoon ja varojenjakoan vapaan oman pääoman rahastosta. Osinkojen osalta syvennyttään lisäksi peiteltyyn osinkoon, vähemmistöosinkoon sekä työpanokseen perustuvaan osinkoon.

Osakeyhtiön ja sen varojenjaon tarkastelusta siirrytään osinkoverojärjestelmään vuoden 2014 alusta tulleisiin uudistuksiin. Työssä tutkitaan luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän listatuista ja listaamattomista osakeyhtiöistä saamien osinkojen verotusta vuonna 2014. Osinkoverojärjestelmään tulleita uudistuksia selkeyttämään on ohjeistuksen oheen luotu kuvioita, jotka havainnollistavat vuosien 2014 ja 2013 verotusten välisiä eroja. Listattujen ja listaamattomien yhtiöiden jakamien osinkojen verotuksen tutkimisen lisäksi työssä tarkastellaan muun muassa uuden osinkoverojärjestelmän voimaantuloa, ulkomailta saadun osingon verotusta sekä osingon ennakonpidätysperiaatteita.

Osinkoverotukseen tulleita muutoksia havainnollistetaan itse laadittujen esimerkkien avulla. Esimerkeissä vertaillaan vuosien 2014 ja 2013 osinkoverotuskäytäntöjä, ja niissä on pyritty ottamaan huomioon vuoden alusta voimaan tulleen osinkoverouudistuksen vaikutukset verotukseen sekä pienillä että suurilla osinkotuloilla. Laskelmia apuna käyttäen tutkitaan, miten uudistukset muuttavat osakkaan verorasitusta, ja minkä suuruisilla osinkotuloilla uusi osinkoverojärjestelmä kiristää tai keventää osinkojen verotusta vuodesta 2013.

2 OSAKEYHTIÖ YHTIÖMUOTONA

Osakeyhtiö on Suomen yleisin yhtiömuoto niin lukumäärällisesti kuin liiketoiminnan laajuudellisestikin mitattuna (Villa 2013, 34). Vuoden 2013 lopussa kaupparekisterissä oli rekisteröitynä lähes puoli miljoonaa yritystä, joista osakeyhtiöiden osuus oli noin puolet, hieman yli 240 000 kappaletta. Osakeyhtiöiden lukumäärä kasvoi vuoden 2013 aikana noin kymmenellä tuhannella kappaleella. (Patentti- ja rekisterihallitus 2014a.)

Yhtenä osakeyhtiön suurimmista vahvuuksista on yleisesti pidetty osakeyhtiön ja sen osakkaan itsenäistä verokohtelua. Vaikka kahden itsenäisen verovelvollisen toimiva verosuunnittelu vaatii useimmiten paljon aikaa ja resursseja, tarjoaa se myös onnistuessaan erinomaisen mahdollisuuden sekä osakkaan että yhtiön kannalta edulliseen kokonaisverorasitukseen. (Viitala 2014, 22.)

Yhtiön ja osakkaan itsenäisen verokohtelun mahdollistaman paremman verosuunnittelun ohella osakeyhtiön verotuskäytännöt ovat viime vuosina muuttuneet huokuttelevammiksi myös yhteisöverokannan alentamisen myötä. Suomessa osakeyhtiöiden tuloksen verotusta säätelevää yhteisöverokantaa on alennettu vuosien 2011 ja 2014 välisenä aikana peräti kuudella prosenttiyksiköllä (Veronmaksajain Keskusliitto 2014a).

Verotuskysymysten lisäksi osakeyhtiön merkittävinä etuina muihin yhtiömuotoihin verrattuna on usein pidetty myös osakeyhtiölle ominaisia osakkaan vastuunmääräytymiskäytäntöjä sekä oman pääoman ehtoisen rahoituksen monipuolisia vaihtoehtoja (Ruohola 2012).

2.1 Osakeyhtiön ominaispiirteet

Osakeyhtiön perustamiseen vaaditaan vähintään yksi henkilö tai yritys. Osakeyhtiötä perustettaessa osakkeenomistajat tekevät ja allekirjoittavat kirjallisen perustamissopimuksen, jonka yhteyteen otetaan tai liitetään jokaiselle osakeyhtiölle pakollinen yhtiöjärjestys. Perustamissopimuksessa ilmoitetaan muun mu-

assa yhtiön hallituksen jäsenet, kaikki osakkeenomistajat, osakkeenomistajien merkitsemien osakkeiden määrät sekä osakkeiden merkintähinnat ja maksuajat. Virallisesti osakeyhtiö syntyy vasta kaupparekisteriin merkitsemällä, joka on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa perustamissopimuksen allekirjoituksesta. (Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624.)

Rekisteröinnistä lähtien osakeyhtiö on osakkeenomistajistaan erillinen oikeushenkilö. Tämä tarkoittaa sitä, että osakkeenomistajan oikeudet ja velvollisuudet ovat erillään osakeyhtiön oikeuksista ja velvollisuuksista. Osakeyhtiöllä on siis itsenäinen määräysvalta oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan, kuten esimerkiksi omaisuutensa hallinnasta. (Villa ym. 2007, 58.)

Omistus ja velkavastuu

Osakeyhtiössä omistus määräytyy osakkeiden omistamisen perusteella (Lindholm ym. 2005, 43). Yhtiön omistajia kutsutaan osakkeenomistajiksi tai osakkaiksi. Osakeyhtiölain mukaisesti osakeyhtiön osakkeet tuottavat yhtiössä lähtökohtaisesti yhtäläiset oikeudet, ellei yhtiöjärjestyksessä määrätä osakkeiden poikkeavan toisistaan oikeuksiltaan tai velvollisuuksiltaan (OYL 1:7). Osakkeet voivat poiketa toisistaan esimerkiksi tuottamansa äänimäärän tai yhtiön varoja jaettaessa tuottamansa oikeuden suhteen (OYL 3:1).

Osakeyhtiön vastuukäytännöt eroavat olennaisesti muista yhtiömuodoista. Toisin kuin henkilöyhtiöissä, osakeyhtiössä osakkeenomistajilla on rajoitettu vastuu yhtiön velvoitteista. Osakeyhtiön velkojat eivät ketkään muutkaan voi vaatia osakkaalta yhtiön velvoitteiden tai sitoumuksien täyttämistä. (Villa ym. 2007, 58.) Edes yhtiön mahdollisessa konkurssitilanteessa osakkailla ei ole velvollisuutta lisöpääoman sijoittamisesta yhtiöön. Osakeyhtiössä osakkeenomistajat vastaavat yhtiöstä siis vain sijoittamansa pääoman verran, eikä heillä täten pääsääntöisesti ole henkilökohtaisia vastuita yhtiön veloista. (Villa 2013, 35.)

Henkilökohtainen vastuu osakkaalle kuitenkin syntyy, mikäli osakas on ennen yhtiön merkitsemistä kaupparekisteriin sitoutunut joihinkin velvoitteisiin osakeyhtiön nimissä. Lisäksi osakas on vastuussa yhtiön velvoitteista antaessaan

yhtiön ottamiin lainoihin henkilö- tai reaali- vakuuden. (Verohallinto 2014a.) Tilanne, jossa osakkaalle syntyy henkilökohtainen vastuu yhtiön velvoitteista, voi usein tulla vastaan pienissä osakeyhtiöissä, joissa rahoitusta hakiessa osakkaan on rahoituksen myöntäjän edellytyksestä annettava henkilökohtainen sitoumus velan vakuudeksi (Villa 2013, 35).

Verotus

Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvollinen ja velvollinen maksamaan verotettavasta tulostaan yhteisöveroa. Osakkaan verotukseen yhtiön verotettava tulo ei sellaisenaan vaikuta, vaan osakkaan verotettavaksi yhtiön jakamat varat tulevat vasta, kun varat jaetaan omistajalle. Osakeyhtiön osakkaalla on mahdollisuus nostaa yhtiöstä varoja niin osinkona, palkkana tehdystä työstä kuin osakaslainanakin (Yrittäjät 2014a). Osakeyhtiöiden jakamien varojen kokonaisverorasitus muodostuu sekä yhtiön maksamasta yhteisöverosta että osakkaan henkilökohtaisesta verotuksesta. Täten jaettu voitto tulee verotetuksi kahteen kertaan siltä osin, kun osinkotulo on osingonsaajalle veronalaista tuloa. (Tomperi 2014, 65-67.)

Osakeyhtiön verotettava tulo selviää vähentämällä yhtiön tilikauden veronalaisista tuloista kaikki vähennyskelpoiset menot. Osakeyhtiön tulolähteitä voivat olla elinkeinotulolähteen lisäksi maatalouden tulolähde sekä henkilökohtainen tulolähde. Verotusta määritettäessä jokaisen tulolähteen verotettava tulo lasketaan erikseen. Eri tulolähteiden verotettavat tulot lasketaan yhteen, ja saadusta verotettavan tulon yhteismäärästä osakeyhtiö maksaa yhteisöverokannan mukaisen tuloveron. Vuodesta 2014 alkaen yhteisöverokanta on 20 prosenttia. (Valtiovarainministeriö 2014; Verohallinto 2013a.)

Mikäli osakeyhtiön tilikautta on 21.3.2013 tai sen jälkeen muutettu niin, ettei yhtiön verovuosi päättynyt vuonna 2013 tai vuonna 2014 päättyvä verovuosi on alkanut 21.3.2013 jälkeen, on yhtiön maksettava yhteisöveroa vuonna 2014 viime vuoden yhteisöverokannan mukaisesti 24,5 prosenttia (Elinkeinoelämän keskusliitto 2014). Verovuodella tarkoitetaan pääsääntöisesti kalenterivuotta.

Mikäli yhtiön tilikautena ei ole kalenterivuosi, määritellään verovuodeksi se tai ne tilikaudet, jotka ovat päättyneet kyseisen kalenterivuoden aikana. (Verohallinto 2011a.)

Hallinto ja päätösvalta

Osakeyhtiön hallinto koostuu yhtiökokouksesta ja hallituksesta sekä mahdollisesta toimitusjohtajasta. Osakeyhtiön hallinnon osana voi olla näiden lisäksi hallintoneuvosto. Hallintoneuvosto on osakeyhtiön vapaaehtoinen elin, josta on erikseen määrättävä osakeyhtiön yhtiöjärjestyksessä. (Villa ym. 2007, 72; PRH 2014b.)

Osakeyhtiön ylin päätösvalta on yhtiön osakkeenomistajista koostuvalla yhtiökokouksella. Yhtiökokoukseen osallistumiseen ovat oikeutettuja kaikki osakkeenomistajat, ja heillä on oikeus äänestää yhtiökokouksessa omistamiensa osakkeiden tuottamalla äänimäärällä, ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä. Yhtiökokouksessa päätettäviä asioita ovat muun muassa tilinpäätöksen vahvistaminen sekä voiton jakaminen hallituksen antaman esityksen perusteella. (Villa ym. 2007, 73-74.)

Osakeyhtiön hallitus hoitaa yhtiön hallintoa, ja sillä on yleistoisuudeltaan yhtiön asioissa. Hallitus päättää asioista, jotka eivät kuulu yhtiön muiden elinten, kuten yhtiökokouksen, päätettäväksi (Villa 2013, 255). Mahdollisen toimitusjohtajan toimiin kuuluvat puolestaan juoksevan hallinnon hoitaminen hallituksen antamien ohjeiden mukaisesti. Toimitusjohtajan tulee myös vastata yhtiön kirjanpidon lainmukaisuudesta sekä luotettavasta varainhoidosta. (Yrittäjät 2014b.)

2.2 Yksityinen ja julkinen osakeyhtiö

Osakeyhtiöt jakautuvat sekä yksityisiin että julkisiin osakeyhtiöihin. Molemmat ovat osakkaistaan erillisiä oikeushenkilöitä rekisteröinnistä lähtien (OYL 1:2). Molempien toiminnan lähtökohtana on myös tuottaa voittoa osakkeenomistajille, ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä (OYL 1:5). Merkittävimmät erot yksityi-

sen ja julkisen osakeyhtiön välillä liittyvät osakepääoman vähimmäismäärään, mahdollisuuteen yhtiön osakkeilla käytävään julkiseen kaupankäyntiin sekä erilaisiin tiedonantovelvollisuuksiin (Villa 2013, 197).

Yksityisessä osakeyhtiössä osakepääoman on oltava vähintään 2 500 euroa. Yksityisen osakeyhtiön osakkeet eivät voi olla julkisen kaupankäynnin kohteena, ja sitä voidaan täten kutsua myös listaamattomaksi osakeyhtiöksi. (OYL 1:1; OYL 1:3.) Koska listaamattomalla osakeyhtiöllä ei ole mahdollisuutta arvopapereilla käytävään julkiseen kaupankäyntiin, ei sillä ole tämän johdosta myöskään samanlaisia arvopapereita koskevia tiedonantovelvollisuuksia kuin listatuilla yhtiöillä (Finanssivalvonta 2013).

Julkisen osakeyhtiön vähimmäisosakepääoma on 80 000 euroa (OYL 1:3). Julkinen osakeyhtiö voi käydä osakkeillaan arvopaperimarkkinalaissa määriteltyä julkista kaupankäyntiä, mutta se ei ole välttämätöntä. Osakeyhtiötä, jonka osake on julkisen kaupankäynnin kohteena kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annettussa laissa (14.12.2012/748) tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, kutsutaan pörssiyhtiöksi tai listatuksi yhtiöksi (OYL 5:1). Julkisesti noteeraamatonta julkista osakeyhtiötä voidaan sen sijaan kutsua yksityisen osakeyhtiön tavoin listaamattomaksi yhtiöksi.

2.3 Osakeyhtiölaki

Osakeyhtiöiden toimintaa säätelee Suomessa osakeyhtiölaki (OYL 624/2006), joka astui voimaan syyskuussa vuonna 2006. Osakeyhtiölakia sovelletaan yhtiön koosta riippumatta kaikkiin Suomen lain mukaan rekisteröityihin osakeyhtiöihin, ellei osakeyhtiölaissa tai muussa laissa toisin määrätä (OYL 1:1).

Osakeyhtiölain alussa on määritelty osakeyhtiön toiminnan keskeisimmät periaatteet, jotka luovat puitteet ja auttavat lain jäljempänä säädettyjen yksityiskohtaisten pykälien tulkitsemisessa (Villa 2013, 38-39). Näitä osakeyhtiölaissa määriteltyjä yleisiä periaatteita ovat muun muassa osakkeenomistajan rajoitettu vastuu, yhtiön pääoman pysyvyys, osakkeen luovutettavuus, johdon huolelli-

suusvelvoite sekä enemmistö- ja yhdenvertaisuusperiaatteet (Villa ym. 2007, 59-61).

Nykyinen osakeyhtiölaki korvasi aiemman, vuonna 1978 säädetyn osakeyhtiölain (OYL 734/1978). Uuden osakeyhtiölain tavoitteena oli luoda joustava, kilpailukykyinen ja yhtiöiden toimintaedellytyksiä parantava osakeyhtiölaki. Vanhaan osakeyhtiölakiin verrattuna uusi osakeyhtiölaki sisälsi muun muassa vähemmän lain muotomääräyksiä sekä kokonaan uusiksi säädettyjä menettelyjä. (Verohallinto 2007.)

Lakiuudistuksen jälkeen osakeyhtiöiden lukumäärä on noussut tasaisesti vuodesta 2007. Merkittävänä tekijänä etenkin pienten osakeyhtiöiden kasvaneissa perustamismäärissä on ollut yksityisen osakeyhtiön vähimmäisosakepääoman alentaminen 8 000 eurosta 2 500 euroon. Lisäksi pienten osakeyhtiöiden pakollisesta tilintarkastusvelvollisuudesta luovuttiin vuonna 2007. (Työ- ja elinkeinoministeriö 2012.) Vuoteen 2014 mennessä osakeyhtiölakia on muutettu ja täydennetty yhteensä yhdeksän kertaa. Viimeisin osakeyhtiölain lakimuutos astui voimaan vuoden 2014 alusta.

3 OSINKO JA MUUT OSAKEYHTIÖN VAROJENJAKOTAVAT

Osakeyhtiöiden toiminnan tarkoituksena on tuottaa voittoa osakkeenomistajille, ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä (OYL 1:5). Osakeyhtiölain säännösten mukaisesti voitontavoittelussa ei ole ensisijaista mahdollisimman suurten voittonjakokelpoisten varojen tuottaminen lyhyellä aikavälillä, vaan yhtiön on tähdättävä toiminnassaan pikemminkin kestävään, pitkän aikavälin taloudelliseen menestykseen (Linnainmaa 2013).

Jakaessaan voittoa tai muita yhtiön varoja on osakeyhtiön noudatettava tarkoin osakeyhtiölakia sekä yhtiöjärjестystä. Keskeisenä ajatuksena varojenjaon tarkassa sääntelyssä on osakeyhtiön oman ja vieraan pääoman ehtoisten sijoitusten välisen maksunsaantijärjестyksen sekä yhtiön oman talouden turvaaminen (Villa 2013, 318-320).

Osingosta ja muista varojenjako tavoista on säädetty osakeyhtiölain 13. luvussa. Osakeyhtiölain mukaan osakeyhtiön varoja voidaan jakaa osakkeenomistajille seuraavilla tavoilla:

1. voitonjaolla (osinko) ja varojen jakamisella vapaan oman pääoman rahastosta,
2. osakepääoman alentamisella,
3. omien osakkeiden hankkimisella ja lunastamisella sekä
4. yhtiön purkamisella ja rekisteristä poistamisella. (OYL 13:1.)

Tässä opinnäytetyössä keskitytään tutkimaan osakeyhtiön varojenjako tavoista ainoastaan osinkoa sekä varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta.

3.1 Voiton ja varojen jakaminen

Jotta osakeyhtiö voi jakaa varojaan osinkona tai vapaan oman pääoman rahastosta, on sillä oltava taseessaan vapaata omaa pääomaa. Vapaa oma pääoma

voi koostua päättyneen tilikauden voitosta, aikaisempien tilikausien voitoista, mahdollisen välitilinpäätöksen tekohetkellä olevasta voitosta sekä vapaan pääoman rahastoista. Varojenjako ei siis aina edellytä päättyneen tilikauden voitollisuutta, vaan varojenjaon perusteeksi riittää, että yhtiöllä on taseessaan aikaisempien tilikausien voittoja tai muuta vapaata omaa pääomaa. (Yrittäjät 2014a; Tomperi 2014, 69.)

Ennen kuin osakeyhtiö voi jakaa varojaan, on yhtiön selvitettävä tasetestin avulla osakkaille jaettavissa olevat jakokelpoiset varat. Lisäksi yhtiön on ennen varojensa jakamista läpäistävä maksukykyisyydesti. Osakeyhtiön varoja ei saa jakaa, mikäli jaosta päätettäessä tiedetään tai pitäisi tietää varojenjaon aiheuttavan yhtiön maksukyvyttömyyden tai mikäli yhtiö on jaosta päätettäessä maksukyvytön. (Villa ym. 2007, 95-96.) Oman pääoman ehtoïsille sijoituksille, toisin sanoen osakkeenomistajien osakkeille, osakeyhtiö saa jakaa varojaan vain sillä edellytyksellä, että yhtiöllä on varojenjaon jälkeenkin kyky selvittää omista velvoitteistaan ja sitoumuksistaan. Velkojien saatavat eivät saa varojenjaon johdosta vaarantua. (Villa 2013, 318.) Varojenjaossa on yhtiön maksukyvyyn säilymisen lisäksi huomioitava tilinpäätöksen laatimisen jälkeen tapahtuneet olennaiset muutokset yhtiön taloudellisessa asemassa (OYL 13:3).

Osakeyhtiön on aina noudatettava varojenjaossaan tarkoin osakeyhtiölakia sekä yhtiöjärjestystä, joka voi sisältää määräyksiä yhtiön jakamatta jätettävistä varoista (OYL 13:5). Mikäli yhtiön varojenjako tapahtuu osakeyhtiölain säännöksiä tai yhtiöjärjestyksen määräysten vastaisesti, on kyseessä laitton varojenjako. Laittomaksi varojenjaoksi määritellään vastoin osakeyhtiölakia ja yhtiöjärjestystä tapahtuvan varojenjaon lisäksi myös ilman liiketaloudellista perustetta tapahtuva yhtiön varoja vähentävä tai velkoja lisäävä liiketapahtuma (Verohallinto 2007). Varoja ei myöskään saa jakaa ennen yhtiön rekisteröimistä (OYL 13:1).

Laittomasta varojenjaosta seuraa varojen palauttamisvelvollisuus takaisin osakeyhtiölle, mikäli varojen saaja on ollut tietoinen tai hänen olisi pitänyt tietää varojenjaon laittomuudesta. Palauttamisvelvollisuus koskee osakkeenomistajien ja heidän lähipiirinsä lisäksi kaikkia tahoja, jotka ovat saaneet varoja. Palautet-

tavalle määrälle varojen saajan on lisäksi maksettava korkolain mukaista vuotuista korkoa. (OYL 13:4.) Mikäli varojen saaja ei kuitenkaan tiennyt tai hänen ei olisi pitänyt tietää varojenjaon laittomuudesta, ei saajan tarvitse palauttaa yhtiöltä saamiensa varoja. (Vilkkumaa 2014, 92-93.)

Varojenjako perustuu viimeksi vahvistettuun tilinpäätökseen. Jakamisen perustana käytettävän tilinpäätöksen ei tarvitse olla viimeksi päättyneeltä tilikaudelta, vaan jakaminen voi perustua myös päättynyttä tilikautta edeltävään tilinpäätökseen tai kesken tilikauden tehtävään välitilinpäätökseen. Päättynyttä tilikautta edeltävän tilinpäätöksen perusteella tapahtuvan varojenjaon on tapahduttava viimeksi päättyneen tilikauden ja osakeyhtiölaissa määritellyn varsinaisen yhtiökokouksen välisenä aikana. (Verohallinto 2014b.) Ennen varojenjakoja tulee tilinpäätöksen olla lisäksi tilintarkastettu, mikäli yhtiöllä on lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan velvollisuus tilintarkastajan valitsemiseen. (OYL 13:3.)

Ennen voitonjakoa on osakeyhtiön hallituksen tehtävä esitys yhtiön voittoa tai tappiota koskeviksi toimenpiteiksi (Verohallinto 2014b). Päätöksen varojenjaosta tekee osakeyhtiön osakkeenomistajista koostuva yhtiökokous. Ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä, päättää yhtiökokous varojenjaosta tavallisella enemmistöpäätöksellä (Vilkkumaa 2014, 71). Varojenjako päätöksessä osakeyhtiön on mainittava, kuinka paljon ja mitä yhtiön varoja jakamiseen käytetään (Vilkkumaa 2014, 151). Voitonjaon ja muun varojenjaon erittelyn tarkoituksena on selkeyttää yhtiön voitonjaon ja pääoman palauttamisen eroa. (Siikarla 2007, 22.)

3.2 Osinko

Osingolla tarkoitetaan osakeyhtiön voitonjakoa (Verohallinto 2014b). Oikeus osakeyhtiön jakamaan osinkoon määräytyy sen mukaan, milloin yhtiön osinkoon oikeuttavan osakkeen omistaa. Mikäli osakkeen ostaja on yhtiökokouksen määräämään täsmäytyspäivään mennessä merkitty omistajaksi yhtiön osakasluetteloon, on hän tällöin myös oikeutettu yhtiön jakamaan osinkoon. (Aukia

2012; Simola 2014, 29-30.) Osinko on osakeyhtiöiden yleisin varojenjako tapa Suomessa (Ruuhonen 2012).

Peitelty osinko

Peitelty osinko on rahanarvoinen etuus, jonka osakeyhtiö antaa osakkaansa tai osakkaan omaisen hyväksi osakkuusaseman perusteella tavallisesta olennaisesti poikkeavan hinnoittelun johdosta tai vastikkeetta (Verohallinto 1999). Osakkaan omaisiksi on yleisesti tulkittu osakkaan perheenjäsenet, kuten lapset tai puoliso. Tarkkaa määritelmää omaisesta ei kuitenkaan laissa ole, joten osakkaan omaisen määritelmä ratkaistaan aina tapauskohtaisesti. Ratkaisuun vaikuttavat muun muassa taloudellista etuyhteyttä ilmentävät seikat, kuten osakkaan ja omaisen mahdollinen samassa taloudessa asuminen. (Veronmaksajain Keskusliitto 2014b.)

Peitelty osinko syntyy yli- tai alihinnoittelun seurauksena. Peiteltyksi osingoksi voidaan luokitella esimerkiksi tilanne, jossa osakeyhtiö ostaa omaisuutta osakkeenomistajalta ylihintaan tai vastavuoroisesti myy omaisuuttaan osakkaalle alihintaan. Peiteltyksi osingoksi voidaan tulkita myös tilanne, jossa osakeyhtiö antaa osakkaalleen lainaa normaalista poikkeavin ehdoin. Laina voi tällaisissa tilanteissa olla myönnetty osakkaalle esimerkiksi ilman takaisinmaksusuunnitelmaa tai tiedostaen jo lainanantohetkellä, ettei osakkeenomistajalla ole mahdollisuutta maksaa annettavaa lainaa takaisin. (Vilkkumaa 2014, 111.)

Peitelty osinko johtaa yleensä kireämpään verotukseen kuin mitä normaalista osingonjaosta tai oikeiden käypien arvojen käyttämisestä olisi seurannut. Tapauksesta riippuen peitelty osingon verotuksellinen oikaisu tehdään joko osakeyhtiön, osakkeenomistajan tai molempien tuloverotukseen. (Vilkkumaa 2014, 113.) Luonnolliselle henkilölle peitelty osinko on ansiotuloa, josta 75 prosenttia on veronalaista ansiotuloa ja 25 prosenttia verovapaata tuloa. Jos peitelty osinko saadaan sellaisesta ulkomaisesta osakeyhtiöstä, jonka jakama avoin osinko olisi kokonaan ansiotuloa, voidaan peitelty osinko luokitella tietyin edellytyksin kokonaisuudessaan veronalaiseksi ansiotuloksi. (Viitala 2014, 136.)

Vähemmistöosinko

Osakeyhtiössä yhtiökokous tekee hallituksen esityksen perusteella päätöksen yhtiön varojenjaosta. Yhtiökokous päättää, jaetaanko yhtiön käytettävissä olevia varoja osakkaille, missä muodossa mahdollinen varojenjako tapahtuu ja kuinka suuri on jaettava summa. (Villa ym. 2007, 97.)

Joskus yhtiön osakkaat saattavat kohdata tilanteen, jossa yhtiö voitollisista tilikausista huolimatta jättää osingon toistuvasti jakamatta. Tällaisen tilanteen ehkäisemiseksi ja osakevähemmistön turvaamiseksi on säädetty laki vähemmistöosingosta. Osakeyhtiölaissa säädetään, että osinkoa on jaettava, mikäli osakkeenomistajat, jotka omistavat vähintään yhden kymmenesosan yhtiön osakkeista, sitä varsinaisessa yhtiökokouksessa ennen voitonjakopäätöstä vaativat. (Ruuhonen 2014, 14-17; Vilkkumaa 2014, 75.)

Osinkona on tällöin osakkaiden vaatimuksesta jaettava vähintään puolet tilikauden voitosta, josta on vähennetty yhtiöjärjestyksen mukaan jakamatta jätettävät määrät. Osinkona voidaan kuitenkin jakaa korkeintaan kahdeksan prosenttia yhtiön omasta pääomasta, ja jaettavasta määrästä on vähennettävä jo ennen varsinaista yhtiökokousta samalta tilikaudelta mahdollisesti jaetut osingot. Osinkoa ei voida vaatia jaettavaksi myöskään enempää kuin sitä on ilman velkojien suostumusta mahdollista jakaa. (Vilkkumaa 2014, 74-76; OYL 13:7.) Samoin kuin osingon, myös vähemmistöosingon jakaminen edellyttää, ettei yhtiö ole vähemmistöosingosta päätettäessä maksukyvytön tai ettei vähemmistöosingon jakaminen johda yhtiön maksukyvyttömyyteen (OYL 13:2).

Työpanokseen perustuva osinko

Osakeyhtiön osakekanta voi koostua erilaisista osakkeista, jotka tuottavat erilaiset oikeudet yhtiön jakamaan osinkoon. Yksi tällaisista osakkeista on erityisesti asiantuntija- ja ammatinharjoittajayhtiöissä käytetty osake, jossa osingon-saamisoikeus määräytyy sen perusteella, mikä on osakkeenomistajan osuus

yhtiön tulokseen. Tällaista osingonjakoa kutsutaan työpanokseen perustuvaksi osingoksi. (Viitala 2014, 61.)

Työpanokseen perustuvaksi osingoksi katsotaan siis osinko, jonka jakoperusteena on osingonsaajan tai tämän intressipiiriin katsotun henkilön työpanos. Työpanososinko katsotaan sen henkilön tuloksi, jonka työpanoksesta on kysymys. Työpanokseen perustuvassa osingossa osakkeen omistavan henkilön omistusosuus yhtiöön ei vaikuta saatavan osingon määrään. (Verohallinto 2010.)

Työpanososinko katsotaan saajalleen kokonaan veronalaiseksi ansiotuloksi, ja se voidaan verottaa joko työkorvauksena tai palkkana. Työpanososinko on sen verovuoden ansiotuloa, jolloin jaettu osinko on ollut nostettavissa. Työpanokseen perustuvan osingon säännöksiä sovelletaan vain listaamattomista osakeyhtiöistä saatuun osinkoon. (Vilkkumaa 2014, 132-133.)

3.3 Vapaan oman pääoman rahasto

Voitonjaon ohella osakeyhtiöt voivat jakaa varojaan osakkeenomistajille myös muusta vapaasta omasta pääomasta. Varojenjakopäätöksestä tulee käydä ilmi, mitä varoja jakoon käytetään ja kuinka paljon varoja jaetaan. Osakeyhtiölain mukaisesti myös vapaan oman pääoman jakamisesta päättää yhtiökokous. (Vilkkumaa 2014, 71-72.)

Osakeyhtiön oma pääoma koostuu kokonaisuudessaan sekä sidotusta että vapaasta omasta pääomasta. Sidottu oma pääoma voi yhtiön osakepääoman lisäksi sisältää rahastoja, kuten muun muassa arvonkorotusrahaston sekä käyvän arvon rahaston. Sidottu oma pääoma sisältää käytännössä vain jakokelvottomia varoja, joiden jakaminen osakkeenomistajille on sallittua ainoastaan tietyn edellytyksin ja tietyssä laajuudessa. (Kyläkallio 2010.)

Vapaa oma pääoma on sidotun oman pääoman sijaan yhtiön jaettavissa olevaa omaa pääomaa. Vapaa oma pääoma voi tilikausien voittojen lisäksi sisältää vapaan oman pääoman rahastoja, joista merkittävä rahasto on sijoitetun va-

paan oman pääoman rahasto. Sijoitetun vapaan oman pääoman rahasto voi koostua osakkeenomistajien vapaaehtoisista sijoituksista, osakepääoman alenemisista sekä niistä osista osakkeiden merkintähinnoista, joita ei merkitä osakepääomaan. (Viitala 2014, 111-112; Vilkkumaa 2014, 25-27.)

Tilinpäätöksen yhteydessä näiden jakokelpoisten varojen määrä lasketaan, ja ne voidaan sekä osakeyhtiölain että yhtiöjärjestyksen rajoitusten puitteissa jakaa osakkaille. Samoin kuin osingonjakotilanteessa, myös varojenjaossa vapaan oman pääoman rahastosta on otettava huomioon yhtiön maksukyvyn säilyvyys. (OYL 13:5; Vilkkumaa 2014, 69.) Varojenjaon verotusta vapaan oman pääoman rahastosta tarkastellaan tarkemmin luvussa 4.

4 OSINKOJEN VEROTUS VUONNA 2014

Yhteisö- ja osinkoverojärjestelmän muutos oli mittaluokaltaan merkittävin veropoliittinen ratkaisu Suomen valtion vuoden 2014 budjetissa. Osinkojen verotukseen tehtyjen muutosten lisäksi yhteisöverokantaa alennettiin vuoden alusta 4,5 prosenttiyksiköllä 20 prosenttiin. Samalla yhtiöiden edustuskulujen vähennysoikeus poistettiin kokonaan. Lisäksi pääomatuloverotuksen progressiorajaa uudistettiin. (Valtioneuvosto 2013; Ojala 2014, 46-47.)

Yhteisöverokannan alentamisen tavoitteena oli Suomen yritysverotuksen kansainvälisen kilpailukyvyn parantaminen, sillä myös monet muut Euroopan maat ovat alentaneet yhteisöverokantojaan viime vuosina (Veronmaksajain Keskusliitto 2014a). Euroopan Unionin jäsenmaiden yhteisöverokannat ovat hallituksen esityksen perusteella alentuneet viimeisen vajaan 20 vuoden aikana noin 35,3 prosentista noin 23 prosenttiin (Viitala 2014, 28).

Yhteisöverotusta keventämällä haluttiin parantaa yritysten työllistämis- ja kasvumahdollisuuksia sekä kannustaa yrityksiä investointeihin (Elinkeinoelämän keskusliitto 2014). Uudistuksen tavoitteena oli myös tuoda muutos useissa maissa toimivien kansainvälisten yritysten harjoittamaan verosuunnitteluun, jossa verotus pyritään siirtohinnoittelulla siirtämään halvemmän verotuksen maihin. Verohallinnon arvion mukaan Suomen valtiolta jää vuosittain saamatta verotuloja keskimäärin 320 miljoonan euron edestä yritysten harjoittaman siirtohinnoittelun takia (Kiviranta 2012).

Yritysverotuksen tavoin vuoden 2014 alusta muutettiin merkittävästi myös osinkotulojen verotusta. Vuoden alusta voimaan tulleen uuden osinkoverojärjestelmän kokonaisvaltaisina muutos oli verotuksen painopisteen siirtäminen yhtiön verotuksesta kohti osakkaiden verotusta. Nyt tehtyä osinkoverojärjestelmän muutosta voidaankin hyvällä syyllä pitää laajuudeltaan merkittävimpana osinkoverojärjestelmän muutoksena vuosikymmeneen (Viitala 2014, 29).

Viime vuosien tapaan myös vuonna 2014 osinkojen verotus määräytyy sen mukaan, saadaanko osinkotulo listatusta eli arvopaperipörssissä noteeratusta yhti-

östä vai listaamattomasta yhtiöstä. Mikäli osinko saadaan listaamattomasta yhtiöstä, on verotuksen kannalta keskeinen merkitys myös osinkoa jakavan yhtiön nettovarallisuudesta laskettavalla osakkeen matemaattisella arvolla. Lisäksi osinkojen verotukseen vaikuttaa se, kuka osinkoja saa. Tässä opinnäytetyössä keskitytään luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän saamien osinkojen verotukseen. Tarkastelun ulkopuolelle jätetään yritysten saamat osingot. Luonnollisen henkilön ja kotimaisen kuolinpesän saamien osinkojen verotuksesta säädetään tuloverolain (TVL 30.12.1992/1535) kolmannen osan toisessa luvussa.

4.1 Uuden osinkoverojärjestelmän voimaantulo

Osinkoverouudistus astui voimaan 1.1.2014. Uusia osinkoverotus- ja ennakonpidätyssäännöksiä sovelletaan osinkoon, joka on ollut nostettavissa 1.1.2014 alkaen. Mikäli osinko on ollut osakkaan nostettavissa jo ennen 1.1.2014, sovelletaan osinkoverotuksessa vanhoja säännöksiä. Tuloverolaki määrittelee osingon sen verovuoden tulona, jolloin kyseinen osinko on ollut verotettavan henkilön nostettavissa. (Verohallinto 2014c.) Verovuodella tarkoitetaan tuloverotuksessa kalenterivuotta (Verohallinto 2011b). Osingonsaajan verotuksen kannalta on siis suuri merkitys sillä, miten yhtiökokous määrittelee yhtiön jakaman osingon nostamisajankohdan yhtiön voitonjakoa koskevassa päätöksessä (Vilkkumaa 2014, 147-148).

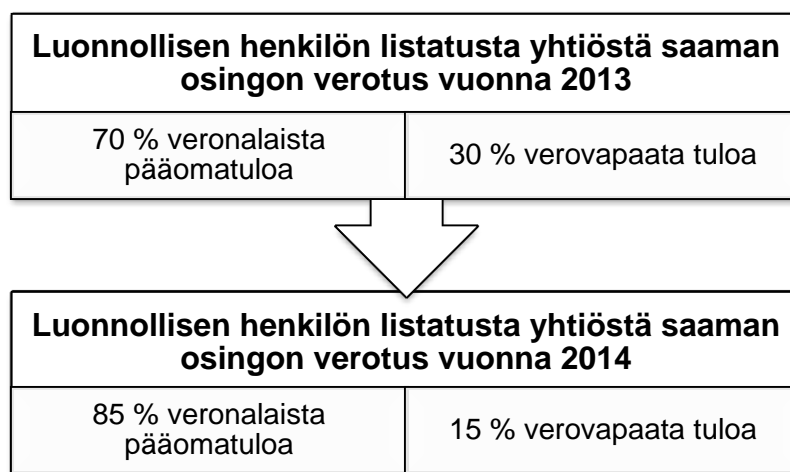
Listaamattomien yhtiöiden varojenjakoa koskee lisäksi siirtymäsäännös. Siltä osin kuin varojenjakoa sisältää pääomansijoituksia, jotka on tehty ennen vuotta 2014, varojenjaon verotukseen sovelletaan vanhoja säännöksiä vielä verovuosina 2014 ja 2015. Uusia säännöksiä sovelletaan täten vasta vuonna 2016 tai sen jälkeen jaettuihin varoihin. Varojenjakoon, jolla palautetaan osakkaille yhtiöön 1.1.2014 tai sen jälkeen tehtyjä pääomansijoituksia, sovelletaan uusia säännöksiä jo verovuosina 2014 ja 2015. (Verohallinto 2014c.)

Ennen vuotta 2014 vain listatut yhtiöt toimittivat luonnolliselle henkilölle jakamastaan osingosta ennakonpidätyksen. Vuodesta 2014 alkaen myös listaamat-

tomat yhtiöt ovat velvollisia toimittamaan ennakonpidätyksen maksamastaan osingosta. Mikäli listaamattoman yhtiön jakama osinko on ollut osakkaan nostettavissa jo vuonna 2013, mutta osakas nostaa kyseisen osingon vasta vuoden 2014 puolella, ei listaamattoman yhtiön tule toimittaa osingosta ennakonpidätystä. (Verohallinto 2013b.)

4.2 Listatun yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakama osinko

Vuonna 2014 listatusta yhtiöstä saadusta osingosta 85 prosenttia on veronalaisista pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata tuloa. Vuonna 2013 vastaavasta osingosta veronalaiseksi pääomatuloksi laskettiin 70 prosenttia ja verovapaaksi tuloksi 30 prosenttia. (Verohallinto 2014b.) Listatun yhtiön jakaman osingon verotusta vuosina 2014 ja 2013 on havainnollistettu kuviossa 1.

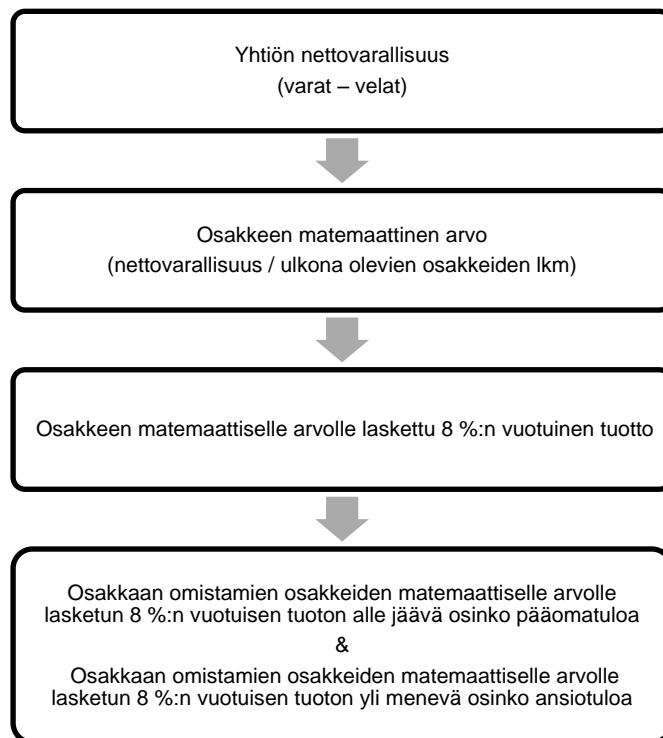


Kuvio 1. Listatun yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman osingon verotus.

Kuten kuvioista 1 käy ilmi, listatun yhtiön jakaman osingon verotusta kiristettiin vuoden 2014 alusta 15 prosenttiyksiköllä. Aiempien vuosien tapaan listatusta yhtiöstä saatu osinko verotetaan vuonna 2014 kokonaan pääomatulona.

4.3 Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakama osinko

Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman osingon verotus määräytyy listatun yhtiön jakaman osingon verotusta monimutkaisemmin. Listatusta yhtiöstä poiketen, listaamattoman yhtiön jakama osinko jaetaan yhtiön nettovarallisuudesta lasketun vuotuisen tuoton perusteella sekä pääomatulo- että ansiotulo-osuuksiin (Elinkeinoelämän keskusliitto 2014). Yhtiön nettovarallisuudesta laskettavan vuotuisen tuoton laskentakaava on havainnollistettu kuviossa 2.



Kuvio 2. Osakkaan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton laskentakaava vuonna 2014.

Keskeisessä osassa osingon verotuksessa on osinkoa jakavan listaamattoman yhtiön verovuotta edeltävässä tilinpäätöksessä oleva nettovarallisuus. Nettovarallisuudella tarkoitetaan yhtiön varallisuutta, joka saadaan vähentämällä yhtiön varoista yhtiön velat. Nettovarallisuuden laskennassa huomioidaan yhtiön kaik-

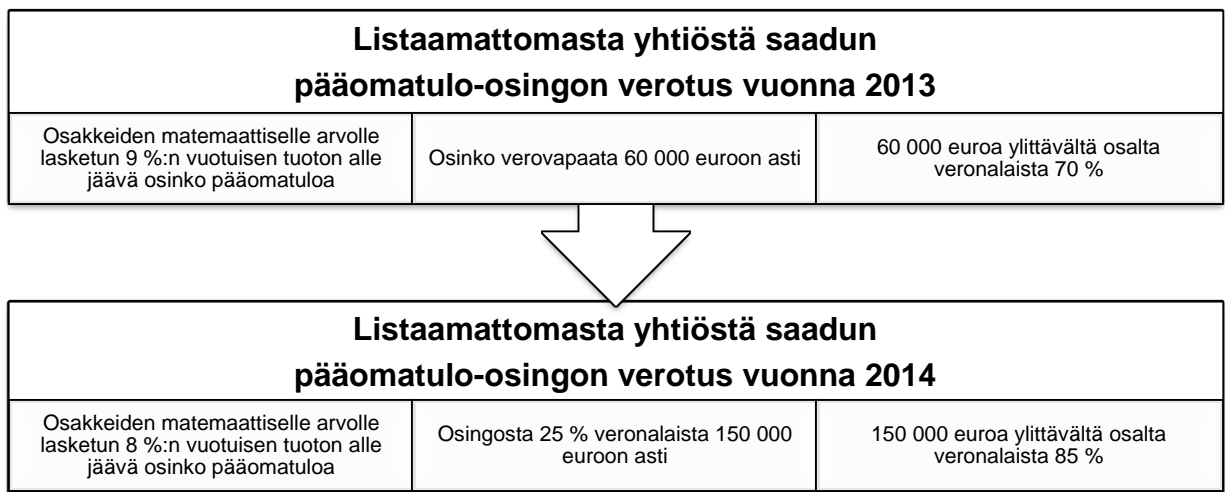
kien eri tulolähteiden varat ja velat. Yhtiön varoihin kuuluvat pääsääntöisesti kaikki yhtiön taseen vastaaviin sisältyvät erät. Laskennalliset verosaamiset sekä sellaiset pitkävaikutteiset menot, joilla ei ole varallisuusarvoa, jätetään varojen laskennassa huomioimatta. Yhtiön veloiksi katsotaan puolestaan vieraaksi pääomaksi taseen vastattaviin merkityt erät. Laskennallisia verovelkoja ei pidetä yhtiön velkana. (Verohallinto 2014d.)

Yhtiön nettovarallisuudesta lasketaan osakkeen matemaattinen arvo. Osakkeen matemaattinen arvo saadaan jakamalla nettovarallisuus yhtiön ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Tälle osakkeen matemaattiselle arvolle lasketaan puolestaan kahdeksan prosentin vuotuinen tuotto. Osakkaan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle lasketun kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton alle jäävä osinko verotetaan pääomatulona ja ylimenevä osinko ansiotulona. (Korpela 2013, 8-9.)

Kun osingonsaajana on omistajayrittäjä tai yrittäjäosakas, oikaistaan osakkeiden matemaattista arvoa ennen osinkotulon jakamista pääomatulo- ja ansiotulo-osuuksiin. Osakkeiden matemaattisesta arvosta vähennetään omistajayrittäjän tai hänen perheensä yhtiöltä mahdollisesti saama osakaslaina. Osakaslainana vähennetään sama määrä, joka on sen tilikauden taseessa, josta nettovarallisuus sekä osakkeen matemaattinen arvo on laskettu. Jos osingonsaajana on yrittäjäosakas, vähennetään osakkeiden matemaattisesta arvosta lisäksi mahdollinen yhtiön varoihin kuuluvan asunnon arvo, mikäli asunto on osakkaan omassa tai hänen perheensä käytössä. (Verohallinto 2014d.)

Omistajayrittäjäksi määritellään osakas, joka omistaa yksin tai perheensä kanssa vähintään kymmenen prosenttia yhtiön osakkeista tai yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Yrittäjäosakkaasta on kyse silloin, kun johtavassa asemassa työskentelevä osakas yksin tai yhdessä perheensä kanssa omistaa vähintään puolet yhtiöstä tai osakkeiden tuottamasta äänivallasta. Osakas, joka työskentelee yhtiössä johtavassa asemassa ja omistaa yksin enemmän kuin 30 prosenttia yhtiön osakepääomasta tai äänivallasta, luokitellaan myös yrittäjäosakkaaksi. (Verohallinto 2014b; Verohallinto 2014d.)

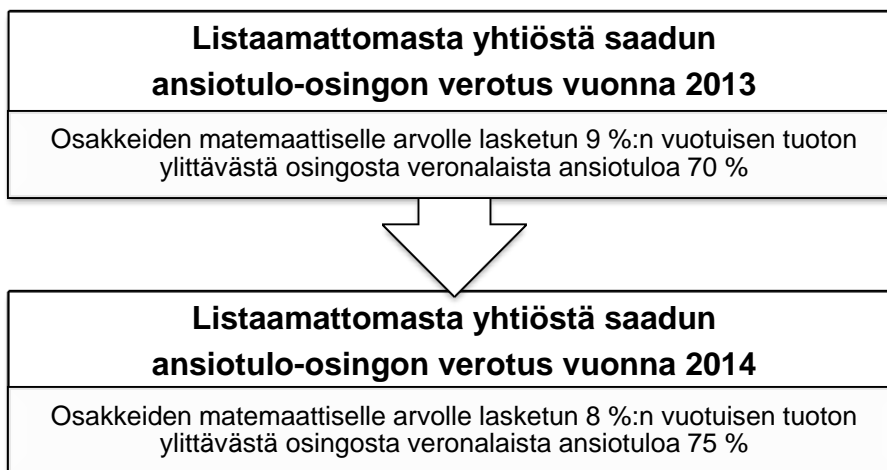
Vuonna 2014 pääomatulona verotetaan siis osinkotuloa, joka vastaa enintään osakkaan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle laskettua kahdeksan prosentin vuotuista tuottoa. Tästä kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton alle jäävästä osingosta 25 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 75 prosenttia verovapaata tuloa. 25 prosentin verokannan mukaan verotetaan osingot 150 000 euroon asti. (Verohallinto 2014b.) Listaamattoman yhtiön jakaman pääomatulo-osingon verotusta vuosina 2014 ja 2013 on havainnollistettu kuviossa 3.



Kuvio 3. Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman pääomatulo-osingon verotus.

Siltä osin kun nämä verovuonna saadut kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton alle jäävät pääomatulo-osingot ylittävät 150 000 euroa, on osingosta 85 prosenttia veronalaista pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata tuloa (Verohallinto 2014b).

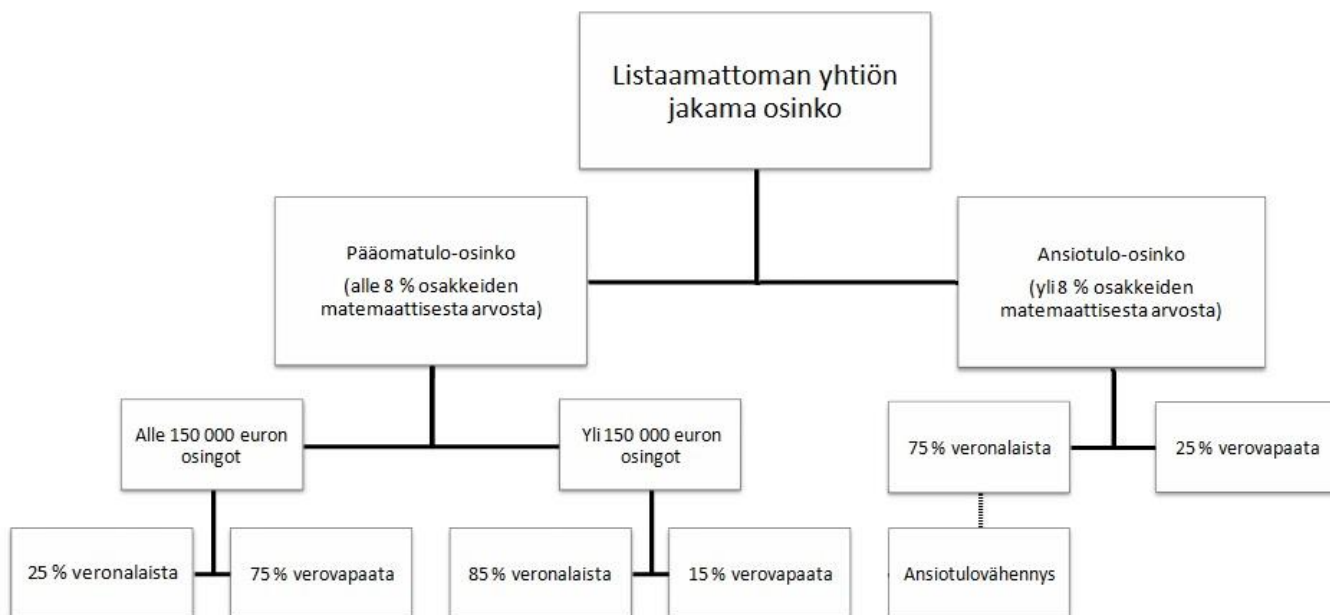
Ansiotulona listaamattoman yhtiön jakama osinko verotetaan silloin, kun jaettava osinko ylittää kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton osakkaan omistamien osakkeiden matemaattisesta arvosta. Listaamattoman yhtiön jakaman ansiotulo-osingon verotusta vuosina 2014 ja 2013 on havainnollistettu kuviossa 4.



Kuvio 4. Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman ansiotulo-osingon verotus.

Vuonna 2014 osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton ylittävästä osingosta veronalaista ansiotuloa on 75 prosenttia ja verovapaata tuloa 25 prosenttia (Verohallinto 2014b).

Kokonaisuudessaan listaamattoman yhtiön jakaman osingon verotus muuttui monin tavoin vuoden 2014 alusta. Merkittävää rakenteellista muutosta osinkoverojärjestelmään ei vuoden alusta kuitenkaan tehty, vaan nykyinen järjestelmä perustuu edelleen vuoden 2005 osinkoverojärjestelmän rakenteisiin (Viitala 2014, 14). Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle jakaman osingon verotus vuonna 2014 on kuvattu kokonaisuudessaan kuviossa 5.



Kuvio 5. Listaamattoman yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakaman osingon verotus vuonna 2014 (Viitala 2014, 41).

Kuten kuvio 5 ja muut edellä esitetyt kuviot osoittavat, osakkeen matemaattiselle arvolle laskettavaa vuotuista tuottoa alennettiin vuoden 2014 alusta yhdeksästä prosentista kahdeksaan prosenttiin. Vuotuisen tuoton alittava 60 000 euron verovapaa osinko korvattiin huojennetulla, 25-prosenttisesti veronalaisella osingolla 150 000 euroon saakka. Aiemmin 60 000 euroa ylittävästä pääomatulo-osingosta veronalaista oli 70 prosenttia, mutta vuodesta 2014 alkaen 150 000 euroa ylittävän pääomatulo-osingon osalta veronalainen osuus on 85 prosenttia. Pääomatulo-osingon verotukseen tehtyjen muutosten lisäksi myös ansiotulona verotettavien osinkojen veronalaista osuutta nostettiin viidellä prosenttiyksiköllä 75 prosenttiin.

4.4 Ulkomaisen yhtiön luonnolliselle henkilölle ja kuolinpesälle jakama osinko

Ulkomaiselta yhtiöltä saadun osingon verotus määräytyy samoin kuin suomalaisesta yhtiöstä saadun osingon verotus silloin, kun osinkoa jakavan ulkomaisen yhtiön kotipaikka sijaitsee EU/ETA-valtiossa tai valtiossa, jonka kanssa Suomella on osinkoihin sovellettava verosopimus. Lisäksi sellaisen ulkomaisen yhtiön,

joka ei ole emo- ja tytäryhtiödirektiivissä tarkoitettu yhtiö, on täytynyt ilman valintamahdollisuutta ja vapautusta olla velvollinen suorittamaan tulosta, josta osinkoa jaetaan, veroa vähintään kymmenen prosenttia 1.1.2014 lukien. (Verohallinto 2014b.)

Mikäli edellä mainitut ehdot täyttyvät, listatun yhtiön jakamasta osingosta veronalaista pääomatuloa on 85 prosenttia verovapaan tulo-osuuden ollessa 15 prosenttia (Verohallinto 2014b). Tämä verotuskäytäntö on täysin sama kuin suomalaisesta listatusta yhtiöstä saadulla osingolla.

Edellä mainitut ehdot täyttävän ulkomaisen listaamattoman yhtiön jakaman osingon verotus määräytyy myös lähestulkoon samoin kuin Suomesta saatavan vastaavan osingon verotus. Osinkotulo jaetaan pääomatulo- ja ansiotulo-osinkoon aivan kuten Suomesta saatu osinko, mutta pääomatulo-osuus laskeaan osakkeiden matemaattisen arvon sijaan soveltaen varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain säännöksiä osakkeen verovuoden matemaattisen arvon laskennasta. Laskennassa tarvittavan selvityksen puuttuessa vuotuinen tuotto lasketaan osakkeen käyvän arvon perusteella. Laskennassa käypänä arvona käytetään sitä käypää arvoa, joka osakkeella oli omistajan hallussa osingon jakovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä. Osakkeiden käypä arvo on osakkeiden todennäköinen luovutushinta. (Verohallinto 2014b.) Listaamattomasta yhtiöstä saatavan osingon verotusta käsitellään tarkemmin kappaleessa 4.3.

Osingot, jotka saadaan edellä mainittujen ehtojen ulkopuolelle jäävistä ulkomaisista yhtiöistä, verotetaan Suomen verotuksessa kokonaan veronalaisena ansiotulona (Verohallinto 2014b).

Ulkomailta saaduista osingoista peritään yleensä kohdemaassa lähdevero. Kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tämä verosopimuksen mukainen ulkomaan vero hyvitetään Suomen verotuksessa. (Viitala 2014, 209.) Suomen verotuksessa tehtävä hyvitys on korkeintaan se veron määrä, joka Suomen verotuksessa menisi, kun tulosta on vähennetty kulut sekä mahdolliset lainan korot. Mikäli kulu- ja korkovähennyksien jälkeen Suomen verotuksessa ei kysei-

sen vuoden osalta jää verotettavaa pääomatuloa, voidaan ulkomainen vero vähentää Suomen verotuksessa vielä seuraavien viiden vuoden aikana. Mikäli osinkojen lähdevaltio perii osinkotulosta suuremman veron kuin mitä verosopimuksessa on sovittu, ei Suomen verotuksessa tätä liikaa maksettua veroa hyvitetä. Tällöin liikaveron palautusta on haettava itse kyseiseltä lähdevaltiolta. (Verohallinto 2014e.)

4.5 Ennakonpidätys jaettavasta osingosta

Osakeyhtiön on toimitettava ennakonpidätys luonnolliselle henkilölle tai kotimaiselle kuolinpesälle jakamastaan osingosta. Vuodesta 2014 alkaen sekä listatut että listaamattomat yhtiöt ovat ennakonpidätysvelvollisia. Aiemmin ennakonpidätysvelvollisia olivat vain listatut yhtiöt. (Verohallinto 2014f; Verohallinto 2013b.) Ennakonpidätysperiaatteet muuttuivat samalla, kun mahdollisuus listaamattomista yhtiöistä saatavaan verovapaaseen osinkoon poistui vuoden 2014 alusta.

Listatun yhtiön on toimitettava maksamastaan osingosta 25,5 prosentin suuruisen ennakonpidätys. Listaamattoman yhtiön on toimitettava ennakonpidätys maksamastaan osingosta 7,5 prosentin suuruisena. Siltä osin kun listaamattoman yhtiön osakkaalle jakama osinko ylittää verovuoden osalta 150 000 euroa, on osingosta toimitettava ennakonpidätys 27 prosentin suuruisena. (Verohallinto 2014c.)

Verohallinnon ohjeistuksen mukaisesti ennakonpidätys on toimitettava pääsääntöisesti jo silloin, kun osinko on osingonsaajan nostettavissa eli osingonjakopäätöksessä määriteltynä maksupäivänä tai päivänä, jolloin osingonjakopäätös on tehty, mikäli maksupäivää ei ole erikseen määrätty. Lähtökohtaisesti ennakonpidätys on toimitettava koko nostettavissa olevien osinkojen määrästä, vaikka osingonsaaja nostaisi kyseisen osingon kokonaisuudessaan tai osissa vasta myöhempänä ajankohtana. Ennakonpidätyksen toimittamiseen ei myöskään vaikuta se, onko jaettava osinko saajalleen tuloverolain mukaan verotettavaa tuloa, elinkeinotuloa vai maatalouden tuloa. Listattujen osakeyhtiöiden on

lisäksi toimitettava aina ennakonpidätys, kun se jakaa osakkailleen varoja vapaan oman pääoman rahastosta. (Verohallinto 2014c.)

4.6 Varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta

Listatun yhtiön varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta verotetaan aina osinkona vuonna 2014. Listaamattoman yhtiön varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta on myös pääsääntöisesti osinkona verotettavaa. (Verohallinto 2014c; Korpela 2013, 4.)

Listaamattoman yhtiön varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta voidaan kuitenkin joissakin tapauksissa käsitellä luovutuksena. Näin menetellään tilanteissa, jossa pääomasijoitus palautetaan takaisin sijoituksen tehneelle verovelvolliselle. Varojenjaon on kuitenkin tällöin tapahduttava kymmenen vuoden kuluessa pääomasijoituksen tekemisestä. Lisäksi verovelvollisen on esitettävä luotettava selvitys siitä, että luovutuksena verottamisen edellytykset täyttyvät. (Verohallinto 2014c; Accountor 2014.) Luovutuksena varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta käsitellään enintään siltä osin, kuin se vastaa tehtyä pääomasijoituksen määrää (Vilkkumaa 2014, 152). Pääoman palautuksista on verovuosien 2014 ja 2015 osalta kuitenkin olemassa siirtymäsäännös, jota käsitellään tarkemmin kappaleessa 4.1.

4.7 Pääomatuloverotuksen progressiorajan muutos

Pääomatuloja, joita ovat muun muassa osakeyhtiöiden jakamat pääomatulo-osingot, verotetaan pääomatuloverokannan mukaan. Vuonna 2014 pääomatuloverokanta on 30 prosenttia siltä osin, kun verovelvollisen verovuoden aikana saamat pääomatulot ovat alle 40 000 euroa. Verovelvollisen verovuoden aikana saamien pääomatulojen yhteismäärän ylittäessä 40 000 euroa, verotetaan pääomatuloja ylittävältä osalta 32 prosentin pääomatuloverokannan mukaan. (Elinkeinoelämän keskusliitto 2014.)

Pääomatuloverotus on ollut progressiivista vasta vuodesta 2012 alkaen (Viitala 2014, 14). Tätä ennen pääomatuloja verotettiin ainoastaan yhden pääomatuloverokannan mukaan verovelvollisen pääomatulojen suuruudesta riippumatta. Vuodesta 2012 vuoteen 2013 asti pääomatulojen progressioraja oli 50 000 euroa. Vuoden 2014 alusta progressiorajaa alennettiin 40 000 euroon, mutta pääomatuloverokannat säilytettiin entisellään. (Veronmaksajain Keskusliitto 2013.)

5 ESIMERKKEJÄ OSINKOJEN VEROTUKSESTA VUOSINA 2014 JA 2013

Osinkoverojärjestelmään vuoden 2014 alusta tulleet uudistukset vaikuttavat väistämättömästi kaikkien osinkotuloja saavien luonnollisten henkilöiden verotukseen. Seuraavissa esimerkeissä on havainnollistettu luonnollisen henkilön saamien osinkojen verotuksen muutoksia vuodelle 2014. Esimerkeissä on pyritty ottamaan huomioon listatuista ja listaamattomista yhtiöistä saatujen osinkojen verotuksen muutokset sekä pienillä että suurilla osinkotuloilla. Esimerkeissä ei ole otettu huomioon tuloista tehtäviä vähennyksiä.

Kaksi ensimmäistä esimerkkiä käsittelevät listatuista yhtiöistä saatuja osinkoja. Listatuista yhtiöistä saatujen osinkotulojen vuosien 2014 ja 2013 verotuskäytäntöjä tutkitaan sekä 5 400 euron että 82 000 euron suuruisilla osinkotuloilla. Osinkotulomäärien valinnassa haluttiin ottaa huomioon sekä piensijoittajien saamat pienet osinkotulot että osingot, joiden verotukseen sovelletaan vuoden 2014 alusta uudistettua pääomatuloverotuksen progressiorajaa.

Listattujen yhtiöiden jakamien osinkojen jälkeen esimerkeissä keskitytään tutkimaan listaamattomista yhtiöistä saatuja osinkotuloja. Osinkoverojärjestelmään tulleita muutoksia silmällä pitäen osingonsaajan tuloiksi on listaamattomien yhtiöiden kohdalla valittu 60 000 euron sekä 150 000 euron suuruiset osinkotulot. Osinkotulojen suuruuden lisäksi listaamattomien yhtiöiden jakaman osingon verotukseen vaikuttaa olennaisesti se, miten osinkoa jaetaan suhteessa yhtiön nettovarallisuudesta laskettavaan vuotuisen tuottoon. Laskelmissa otetaan huomioon myös tämän vuotuisen tuoton vaikutus verotuksen määräytymisessä.

5.1 Listatusta yhtiöstä saatu 5 400 euron suuruinen osinkotulo

Esimerkissä 1 tutkitaan luonnollisen henkilön listatusta yhtiöstä saaman 5 400 euron suuruisen osinkotulon verotusta vuosina 2014 ja 2013. Osinkotulon verotusten määräytyminen on havainnollistettu kuvassa 1.

Esimerkki 1

Henkilö A saa osinkoa listatusta yhtiöstä 5 400 euroa. Esimerkissä henkilöllä ei ole verovuoden aikana muita pääomatuloja eikä tehtäviä vähennyksiä. Henkilö A maksaa saamastaan osingosta veroa seuraavanlaisesti:

Verovuosi 2014

Verotettava pääomatulo	4 590 €	(85 % x 5 400 €)
Verovapaa tulo	810 €	(15 % x 5 400 €)
Vero pääomatulosta	1 377 €	(30 % x 4 590 €)
Maksettu ennakonpidätys	1 377 €	(25,5 % x 5 400 €)

Verovuosi 2013

Verotettava pääomatulo	3 780 €	(70 % x 5 400 €)
Verovapaa tulo	1 620 €	(30 % x 5 400 €)
Vero pääomatulosta	1 134 €	(30 % x 3 780 €)
Maksettu ennakonpidätys	1 134 €	(21 % x 5 400 €)

Kuva 1. Listatusta yhtiöstä saadun 5 400 euron suuruisen osinkotulon verotus.

Vuonna 2014 henkilö A maksaa listatusta yhtiöstä saamastaan 5 400 euron suuruisesta osingosta pääomatuloveroa 243 euroa enemmän kuin vuonna 2013. Prosentuaalisesti vuonna 2014 maksettava pääomatulovero on noin 21,4 prosenttia suurempi kuin pääomatulovero vuonna 2013.

Vuonna 2014 osakkaan verorasitus on 25,5 prosenttia. Vuoden 2013 verotuksessa vastaava osingon veroaste on 21 prosenttia. Osakkaan verorasitus nousee kyseisillä tuloilla 4,5 prosenttiyksiköllä. Molempina verovuosina osakkaan pääomatuloverot vastaavat osingosta toimitettua ennakonpidätystä, sillä osin-

gonsaajalla ei ole muita pääomatuloverokantaan vaikuttavia pääomatuloja eikä tulosta tehtäviä vähennyksiä.

5.2 Listatusta yhtiöstä saatu 82 000 euron suuruinen osinkotulo

Esimerkissä 2 tutkitaan luonnollisen henkilön listatusta yhtiöstä saaman 82 000 euron suuruisen osinkotulon verotusta vuosina 2014 ja 2013. Osinkotulon verotusten määräytyminen on havainnollistettu kuvassa 2.

Esimerkki 2

Henkilö A omistaa Z Oyj:n osakkeita 1 000 kappaletta. Z Oyj jakaa osinkoa 82 euroa yhtä osaketta kohden. Henkilö A saa osinkotuloa yhteensä 82 000 euroa. Esimerkissä henkilöllä ei ole verovuoden aikana muita pääomatuloja eikä tehtäviä vähennyksiä. Henkilö A maksaa saamastaan osingosta veroa seuraavanlaisesti:

Verovuosi 2014

Verotettava pääomatulo	69 700 €	(85 % x 82 000 €)
Verovapaa tulo	12 300 €	(15 % x 82 000 €)
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	12 000 €	(30 % x 40 000 €)
Vero pääomatulosta 32 %:n mukaan	9 504 €	(32 % x 29 700 €)
Vero pääomatulosta yhteensä	21 504 €	(12 000 € + 9 504 €)
Maksettu ennakonpidätys	20 910 €	(25,5 % x 82 000 €)

Verovuosi 2013

Verotettava pääomatulo	57 400 €	(70 % x 82 000 €)
Verovapaa tulo	24 600 €	(30 % x 82 000 €)
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	15 000 €	(30 % x 50 000 €)
Vero pääomatulosta 32 %:n mukaan	2 368 €	(32 % x 7 400 €)
Vero pääomatulosta yhteensä	17 368 €	(15 000 € + 2 368 €)
Maksettu ennakonpidätys	17 220 €	(21 % x 82 000 €)

Kuva 2. Listatusta yhtiöstä saadun 82 000 euron suuruisen osinkotulon verotus.

Vuonna 2014 henkilö A maksaa saamastaan 82 000 euron suuruudesta osingosta pääomatuloveroa 21 504 euroa. Vuoden 2013 verotuksessa pääomatuloveroksi muodostuu 17 368 euroa. Vuonna 2014 osingonsaaja maksaa pääoma-

tuloveroa 4 136 euroa enemmän kuin edellisenä vuonna. Prosentuaalisesti vuonna 2014 maksettava pääomatulovero on 23,8 prosenttia suurempi kuin pääomatulovero vuonna 2013.

Vuonna 2014 osakkaan verorasitus on 26,2 prosenttia. Vuonna 2013 osakkaan verorasitus on vastaavilla osingoilla 21,2 prosenttia. Osingon veroaste nousee kyseisillä tuloilla osinkoverojärjestelmän uudistuksen myötä viidellä prosenttiyksiköllä.

Osingon veronalaisen osuuden 15 prosenttiyksikön nousun lisäksi osingonsaa-
jan verotukseen vaikuttaa suurilla tuloilla kiristävästi vuodelle 2014 muuttunut
pääomatuloverotuksen progressioraja. Vuonna 2014 korotettua 32 prosentin
pääomatuloverokantaa sovelletaan jo 40 000 euroa ylittäviin pääomatuloihin,
kun vielä vuonna 2013 vastaava pääomatulojen progressioraja oli 50 000 eu-
roa.

5.3 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 60 000 euron suuruinen osinkotulo

Esimerkissä 3 tutkitaan luonnollisen henkilön listaamattomasta yhtiöstä saaman
60 000 euron suuruisen osinkotulon verotusta. Esimerkissä tarkastellaan osin-
kotuloa, joka ylittää listaamattoman yhtiön osakkeen matemaattiselle arvolle
lasketun vuotuisen tuoton. Osinkotulon verotusten määräytyminen on havain-
nollistettu kuvassa 3.

Esimerkki 3

Henkilö B saa osinkoa listaamattomasta yhtiöstä 60 000 euroa. Henkilö B:n omistamien osakkeiden matemaattinen arvo on 300 000 euroa. Esimerkissä henkilöllä ei ole muita pääomatuloja. Esimerkissä ei ole huomioitu tuloista tehtäviä vähennyksiä. Henkilö B maksaa saamastaan osingosta veroa seuraavanlaisesti:

Verovuosi 2014

Osakkeiden matemaattinen arvo	300 000 €	
Vuotuinen tuotto 8 %	24 000 €	(8 % x 300 000 €)
Saatu osinko	60 000 €	
Pääomatulo-osinko	24 000 €	(8 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	36 000 €	(8 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	6 000 €	(25 % x 24 000 €)
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	1 800 €	(30 % x 6 000 €)
Veronalaista ansiotuloa osingosta	27 000 €	(75 % x 36 000 €)
Verovapaata tuloa yhteensä	27 000 €	
Maksettu ennakonpidätys	4 500 €	(7,5 % x 60 000 €)

Verovuosi 2013

Osakkeiden matemaattinen arvo	300 000 €	
Vuotuinen tuotto 9 %	27 000 €	(9 % x 300 000 €)
Saatu osinko	60 000 €	
Pääomatulo-osinko	27 000 €	(9 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	33 000 €	(9 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	0 €	(alle 60 000 €)
Veronalaista ansiotuloa osingosta	23 100 €	(70 % x 33 000 €)
Verovapaata tuloa yhteensä	36 900 €	(60 000 € - 23 100 €)
Maksettu ennakonpidätys	0 €	

Yhteenveto

	2014	2013
Pääomatulona verotettavaa	6 000 €	0 €
Vero pääomatulosta	1 800 €	0 €
Ansiotulona verotettavaa	27 000 €	23 100 €

Kuva 3. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 60 000 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton ylittävän osinkotulon verotus.

Vuonna 2014 henkilö B maksaa osinkotulostaan pääomatuloveroa 1 800 euroa. Ansiotulona verotettavaa hänelle kertyy 27 000 euroa. Vuonna 2013 henkilölle ei kerry verotettavaa pääomatuloa, mutta verotettavaa ansiotuloa sen sijaan 23

100 euroa. Kokonaisuudessaan osingonsaaja maksaa vuonna 2014 saamastaan 60 000 euron osinkotulosta pääomatuloveroa 1 800 euroa enemmän, jonka lisäksi osingonsaajan veronalaiset ansiotulot kasvavat lähes neljällä tuhanella eurolla.

Kuten esimerkki osoittaa, keskeisenä tekijänä listaamattomien yhtiöiden jakamien osinkojen verotuksessa on edelleen osakkaan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle laskettu vuotuinen tuotto. Vuotuisen tuoton ylittäminen kiristää osingonsaajan verotusta merkittävästi, sillä ansiotulo on nykyisinkin pääomatuloa kireämmin verotettua. Esimerkin osinko olisi ollut vuoden 2014 verotuksessa saajalleen 25-prosenttisesti veronalaista pääomatulo-osinkoa, jos osinkoa olisi jaettu korkeintaan 24 000 euroa. Vuonna 2013 osingonsaaja olisi saanut osingon sen sijaan kokonaan verovapaasti, mikäli osinkoa olisi jaettu enintään 27 000 euroa.

5.4 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 60 000 euron suuruinen osinkotulo

Esimerkissä 4 tutkitaan luonnollisen henkilön listaamattomasta yhtiöstä saaman 60 000 euron suuruisen osinkotulon verotusta vuosina 2014 ja 2013. Esimerkissä tarkastellaan osinkotuloa, joka alittaa listaamattoman yhtiön osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton. Osinkotulon verotusten määräytyminen on havainnollistettu kuvassa 4.

Esimerkki 4

Henkilö B saa osinkoa listaamattomasta yhtiöstä 60 000 euroa. Henkilö B:n omistamien osakkeiden matemaattinen arvo on 750 000 euroa. Esimerkissä henkilöllä ei ole muita pääomatuloja. Esimerkissä ei ole huomioitu tuloista tehtäviä vähennyksiä. Henkilö B maksaa saamastaan osingosta veroa seuraavanlaisesti:

Verovuosi 2014

Osakkeiden matemaattinen arvo	750 000 €	
Vuotuinen tuotto 8 %	60 000 €	(8 % x 750 000 €)
Saatu osinko	60 000 €	
Pääomatulo-osinko	60 000 €	(8 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	0 €	(8 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	15 000 €	(25 % x 60 000 €)
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	4 500 €	(30 % x 15 000 €)
Veronalaista ansiotuloa osingosta	0 €	
Verovapaata tuloa yhteensä	45 000 €	
Maksettu ennakonpidätys	4 500 €	(7,5 % x 60 000 €)

Verovuosi 2013

Osakkeiden matemaattinen arvo	750 000 €	
Vuotuinen tuotto 9 %	67 500 €	(9 % x 750 000 €)
Saatu osinko	60 000 €	
Pääomatulo-osinko	60 000 €	(9 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	0 €	(9 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	0 €	
Veronalaista ansiotuloa osingosta	0 €	
Verovapaata tuloa yhteensä	60 000 €	
Maksettu ennakonpidätys	0 €	

Yhteenveto

	2014	2013
Pääomatulona verotettavaa	15 000 €	0 €
Vero pääomatulosta	4 500 €	0 €
Ansiotulona verotettavaa	0 €	0 €

Kuva 4. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 60 000 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton alittavan osinkotulon verotus.

Vuonna 2014 henkilö B maksaa saamastaan osingosta pääomatuloveroa 4 500 euroa enemmän kuin vuonna 2013. Osakkaan verorasitus nousee nollostä prosentista 7,5 prosenttiin, sillä vuoden 2013 verotuksessa 60 000 euron osinkotu-

lo on osingonsaajalle kokonaan verovapaata tuloa. Ansiotulona verotettavaa osinkoa ei kerry osingonsaajalle kummankaan vuoden verotuksessa, sillä osinkoa jaetaan vuotuisen tuoton rajoissa.

Kuten edelliset esimerkit osoittavat, osinkojen verotus kiristyy vuodelle 2014 alle 60 000 euron suuruisilla osinkotuloilla riippumatta siitä, jaetaanko osinkoa osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton puitteissa vai ei. On kuitenkin selvää, että myös vuonna 2014 listaamattomasta yhtiöstä saatava osinkotulo tulee pääsääntöisesti kevyemmin verotetuksi, mikäli osinkoa jaetaan vuotuisen tuoton rajoissa.

Osinkoverojärjestelmä suosii siis jatkossakin pääomavaltaisilla toimialoilla toimivia yhtiöitä, sillä osakkaan saamien osinkojen verotuksessa keskeisenä tekijänä on edelleen yhtiön nettovarallisuus. Mikäli yhtiön nettovarallisuus on huomattavan suuri, on osakkaalla mahdollisuus nostaa yhtiöstä enemmän pääomatulona verotettuja osinkoja.

5.5 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 150 000 euron suuruinen osinkotulo

Esimerkissä 5 tutkitaan luonnollisen henkilön listaamattomasta yhtiöstä saaman 150 000 euron suuruisen osinkotulon verotusta vuosina 2014 ja 2013. Esimerkissä tarkastellaan osinkotuloa, joka alittaa listaamattoman yhtiön osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton. Osinkotulon verotusten määräytyminen on havainnollistettu kuvassa 5.

Esimerkki 5

Henkilö C saa osinkoa listaamattomasta yhtiöstä 150 000 euroa. Henkilö C:n omistamien osakkeiden matemaattinen arvo on 2 000 000 euroa. Esimerkissä henkilöllä ei ole muita pääomatuloja. Esimerkissä ei ole huomioitu tuloista tehtäviä vähennyksiä. Henkilö C maksaa saamastaan osingosta veroa seuraavanlaisesti:

Verovuosi 2014

Osakkeiden matemaattinen arvo	2 000 000 €	
Vuotuinen tuotto 8 %	160 000 €	(8 % x 2 000 000 €)
Saatu osinko	150 000 €	
Pääomatulo-osinko	150 000 €	(8 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	0 €	(8 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	37 500 €	(25 % x 150 000 €)
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	11 250 €	(30 % x 37 500 €)
Veronalaista ansiotuloa osingosta	0 €	
Verovapaata tuloa yhteensä	112 500 €	
Maksettu ennakonpidätys	11 250 €	(7,5 % x 150 000 €)

Verovuosi 2013

Osakkeiden matemaattinen arvo	2 000 000 €	
Vuotuinen tuotto 9 %	180 000 €	(9 % x 2 000 000 €)
Saatu osinko	150 000 €	
Pääomatulo-osinko	150 000 €	(9 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	0 €	(9 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	63 000 €	(70 % x (150 000 € - 60 000 €))
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	15 000 €	(30 % x 50 000 €)
Vero pääomatulosta 32 %:n mukaan	4 160 €	(32 % x 13 000 €)
Vero pääomatulosta yhteensä	19 160 €	(15 000 € + 4 160 €)
Veronalaista ansiotuloa osingosta	0 €	
Verovapaata tuloa yhteensä	87 000 €	
Maksettu ennakonpidätys	0 €	

Yhteenveto

	2014	2013
Pääomatulona verotettavaa	37 500 €	63 000 €
Vero pääomatulosta	11 250 €	19 160 €
Ansiotulona verotettavaa	0 €	0 €

Kuva 5. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 150 000 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton alittavan osinkotulon verotus.

Esimerkissä 5 osingonsaajalle kertyy molempina vuosina vain pääomatulona verotettavaa osinkotuloa. Vuonna 2014 osingonsaaja maksaa pääomatuloveroa 7 910 euroa vähemmän kuin edellisenä vuonna. Prosentuaalisesti osingonsaajan vuonna 2014 maksama pääomatulovero on noin 41,3 prosenttia pienempi kuin vuonna 2013.

Toisin kuin edellisissä esimerkeissä, esimerkissä 5 osinkotuloa verotetaan kevyemmin vuonna 2014 kuin vuonna 2013. Kuten esimerkki 5 osoittaa, osinkoverojärjestelmän uudistuksista hyötyvät suuria osinkotuloja saavat osakkeenomistajat. Tämä johtuu siitä, että kun vielä vuonna 2013 osingonsaajan 60 000 euroa ylittävistä osingoista veronalaiseksi pääomatuloksi laskettiin 70 prosenttia, ovat vuonna 2014 saadut osingot 25-prosenttisesti veronalaisia aina 150 000 euroon asti.

5.6 Listaamattomasta yhtiöstä saatu 93 333 euron suuruinen osinkotulo

Esimerkissä 6 tutkitaan, minkä suuruisella listaamattomasta yhtiöstä saadulla osinkotulolla pääomatuloverot ovat samansuuruiset vuosina 2014 ja 2013. Esimerkissä tarkastellaan osinkotuloa, joka alittaa listaamattoman yhtiön osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton. Osinkotulon verotusten määräytyminen on havainnollistettu kuvassa 6.

Esimerkki 6

Henkilö D saa osinkoa listaamattomasta yhtiöstä 93 333 euroa. Henkilö D:n omistamien osakkeiden matemaattinen arvo on 2 000 000 euroa. Esimerkissä henkilöllä ei ole muita pääomatuloja. Esimerkissä ei ole huomioitu tuloista tehtäviä vähennyksiä. Henkilö D maksaa saamastaan osingosta veroa seuraavanlaisesti:

Verovuosi 2014

Osakkeiden matemaattinen arvo	2 000 000 €	
Vuotuinen tuotto 8 %	160 000 €	(8 % x 2 000 000 €)
Saatu osinko	93 333 €	
Pääomatulo-osinko	93 333 €	(8 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	0 €	(8 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	23 333 €	(25 % x 93 333 €)
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	7 000 €	(30 % x 23 333 €)
Veronalaista ansiotuloa osingosta	0 €	
Verovapaata tuloa yhteensä	70 000 €	
Maksettu ennakonpidätys	7 000 €	(7,5 % x 93 333 €)

Verovuosi 2013

Osakkeiden matemaattinen arvo	2 000 000 €	
Vuotuinen tuotto 9 %	180 000 €	(9 % x 2 000 000 €)
Saatu osinko	93 333 €	
Pääomatulo-osinko	93 333 €	(9 %:n alittava)
Ansiotulo-osinko	0 €	(9 %:n ylittävä)
Veronalaista pääomatuloa osingosta	23 333 €	(70 % x (93 333 € - 60 000 €))
Vero pääomatulosta 30 %:n mukaan	7 000 €	(30 % x 23 333 €)
Veronalaista ansiotuloa osingosta	0 €	
Verovapaata tuloa yhteensä	70 000 €	
Maksettu ennakonpidätys	0 €	

Yhteenveto

	2014	2013
Pääomatulona verotettavaa	23 333 €	23 333 €
Vero pääomatulosta	7 000 €	7 000 €
Ansiotulona verotettavaa	0 €	0 €

Kuva 6. Listaamattomasta yhtiöstä saadun 93 333 euron suuruisen ja vuotuisen tuoton alittavan osinkotulon verotus.

Esimerkissä 6 osinkotulon verotus vuonna 2014 vastaa vuoden 2013 verotusta, kun osakas saa osakkeen matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton alittavia osinkoja noin 93 333 euroa. Kyseisillä osingoilla molempien verovuosi-

en pääomatuloveroksi muodostuu noin 7 000 euroa. Mikäli vuotuisen tuoton alittavaa osinkotuloa olisi saatu alle 93 333 euroa, olisi osinkotuloa verotettu kireämmin vuonna 2014 kuin vuonna 2013. Jos taas vuotuisen tuoton alittavaa osinkotuloa olisi saatu yli 93 333 euroa, olisi osinkotulo ollut tiettyyn pisteeseen asti kevyemmin verotettua vuonna 2014. Esimerkissä 5 esitetyllä 150 000 euron suuruisella ja vuotuisen tuoton alittavalla osinkotulolla saadaan verotuksellisesti suurin etu vuoden 2013 verotukseen verrattuna. On kuitenkin tärkeää huomata, että saadakseen suuria pääomatulona verotettuja osinkoja, on osakkaan omistamien osakkeiden matemaattisen arvon oltava myös riittävän suuri.

6 YHTEENVETO

Osinkoverojärjestelmän rakenteelliset uudistukset vuodelle 2014 olivat poikkeuksellisen laajat. Uudistukset koskettivat niin osinkoa jakavia yhtiöitä kuin osingonsaajakin. Vaikka nykyisen osinkoverojärjestelmän rakenne pohjautuu edelleen vanhaan osinkoverojärjestelmään, voidaan vuoden alusta voimaan tullutta osinkoverouudistusta pitää merkittävimpänä osinkoverojärjestelmän muutoksena vuosikymmeneen.

Rakenteellisesti vuoden alusta voimaan tulleen osinkoverojärjestelmän suurin uudistus luonnollisen henkilön kannalta oli listaamattomasta yhtiöstä saatavan osingon verovapaan osuuden poistuminen. Mahdollisuus yhteen kertaan verotettujen osinkojen saamiseen poistui, ja osingot tulevat jatkossa verotetuksi kahteen kertaan siltä osin, kun osinkotulo on saajalleen veronalaista tuloa.

Osakeyhtiöitä koskien kokonaisvaltaisesti merkittävin yritys- ja osinkoverojärjestelmän uudistus oli verotuksen painopisteen siirtäminen yhtiöltä osakkaalle. Tämä toteutettiin sekä alentamalla yhteisöverokantaa että kiristämällä osakkaiden saamien osinkojen verotusta. Painopisteen siirtäminen kohti osakkaan tiukempaa verotusta toi samalla muutoksia osakeyhtiöiden jakamien osinkojen ennakonpidätysperiaatteisiin. Jatkossa myös listaamattomat yhtiöt ovat velvollisia toimittamaan ennakonpidätystä luonnolliselle henkilölle ja kotimaiselle kuolinpesälle jakamastaan osingosta. Lisäksi listatun yhtiön on toimitettava jakamastaan osingosta ennakonpidätystä aiempia vuosia enemmän.

Osinkoverojärjestelmä muuttui merkittävästi vuoden 2014 alusta, mutta siinä on edelleen monia rakenteita, jotka säilyivät ennallaan. Listaamattomista yhtiöistä saatavan osingon verotus jaetaan edelleen osakkaan omistamien osakkeiden matemaattiselle arvolle lasketun vuotuisen tuoton perusteella pääomatulo- ja ansiotulo-osuuksiin. Lisäksi listatuista yhtiöistä saatava osinko verotetaan jatkossakin kokonaan pääomatulona.

6.1 Listatusta yhtiöstä saatu osinkotulo

Uusi osinkoverojärjestelmä kiristää listatuista yhtiöistä saadun osinkotulon verotusta osinkojen suuruudesta riippumatta. Siltä osin kun verovelvollisen verovuoden aikana saamien pääomatulojen yhteismäärä jää alle 40 000 euroon, muodostuu 30 prosentin pääomatuloverokannalla laskettuna osingon veroasteeksi 25,5 prosenttia. Kun osingonsaajan verovuoden pääomatulot ylittävät 40 000 euroa, joutuu osingonsaaja maksamaan ylittävältä osalta pääomatuloveroa 32 prosentin pääomatuloverokannan mukaan. Tällöin osingon veroaste on 27,2 prosenttia. Vuoden 2013 vastaavat osingon veroasteet olivat 30 prosentin pääomatuloverokannalla laskettuna 21 prosenttia ja 32 prosentin pääomatuloverokantaa soveltaen 22,4 prosenttia.

6.2 Listaamattomasta yhtiöstä saatu osinkotulo

Listaamattomien yhtiöiden kohdalla osinkoverojärjestelmän muutokset voivat joko kiristää tai keventää osinkotulojen verotusta vuodesta 2013. Viime vuosien tapaan osinkotulon verotukseen vaikuttaa ratkaisevasti osinkoa jakavan yhtiön nettovarallisuus. Mitä suurempi on osinkoa jakavan yhtiön nettovarallisuus, sitä enemmän voi osakkeenomistaja saada yhtiöstä pääomatulona verotettuja osinkoja.

Eniten uudesta osinkoverojärjestelmästä kärsivät alle 60 000 euron pääomatulo-osinkoja saavat osakkeenomistajat. Kun viime vuonna vuotuisen tuoton alittavia osinkotuloja oli mahdollista saada verovapaasti 60 000 euroon asti, ovat pääomatulo-osingot vuodesta 2014 alkaen aina 25-prosenttisesti veronalaisia 150 000 euroon asti. Osingon veroaste kohoaa heillä 30 prosentin pääomatuloverokannalla 7,5 prosenttiin ja korotetulla 32 prosentin pääomatuloverokannalla 8 prosenttiin.

Osinkoverouudistuksen hyötyjiä ovat puolestaan suuren nettovarallisuuden yhtiöistä suuria osinkotuloja saavat osakkeenomistajat. Verotus kevenee viime vuodesta osakkeenomistajilla, jotka saavat pääomatulo-osinkoja 93 333 euroa

tai enemmän. Suurimman veroedun viime vuoteen verrattuna saavat osakkeenomistajat, joiden vuotuisen tuoton alittavat osinkotulot ovat 150 000 euroa. Heidän kohdallaan osingon uusi veroaste on pääomatuloverokannasta riippuen joko 7,5 tai 8 prosenttia. Mikäli osakkeenomistajan saamat osinkotulot ovat kuitenkin todella suuret, on osinkojen verotus kireämpää vuonna 2014.

Jos yhtiön ja osakkaan tavoitteena on hyödyntää nykyisen osinkoverojärjestelmän kevyesti veronalaiset pääomatulo-osingot täysimääräisesti ja jakaa osinkoa osakkaalle 150 000 euroa, tulisi osakkaan omistamien osakkeiden matemaattisen arvon olla vähintään 1 875 000 euroa. Tällöin osakkeiden matemaattiselle arvolle laskettu kahdeksan prosentin vuotuinen tuotto olisi tasan 150 000 euroa. Vuonna 2013 osakeyhtiön osakkaan oli mahdollista nostaa 60 000 euron suuruinen osinko verovapaasti, kun hänen omistamiensa osakkeiden matemaattinen arvo oli hieman alle 667 000 euroa.

Tässä opinnäytetyössä tutkittiin uuden osinkoverojärjestelmän vaikutuksia osinkojen verotukseen ainoastaan osingonsaajan näkökulmasta. Mikäli osinkoverouudistuksen vaikutuksia tarkasteltaisiin pelkän osingonsaajan verotuksen sijaan sekä yhtiön että osakkaan verotusta silmällä pitäen, olisivat uuden osinkoverojärjestelmän verotukselliset vaikutukset aivan erilaiset. Tällöin kokonaisverorasitukseen vaikuttaisi osakkaan verotuksen lisäksi yhtiön tuloksesta, josta osinko jaetaan, maksettu yhteisövero.

LÄHTEET

- Accountor 2014. Verolait vahvistettu: mikä muuttuu? Viitattu 3.5.2014
<http://www.accountor.fi/uutiset/2014/verolait-vahvistettu-mika-muuttuu>
- Aukia, J. 2012. Osinkokevät: iloisia yllätyksiä. Pörssisäätiö. Viitattu 7.4.2014
<http://www.porssisaatio.fi/blog/2012/02/16/osinkokevat-iloisia-yllatyksia/>
- Elinkeinoelämän keskusliitto 2014. Veromuutoksia vuodelle 2014. Viitattu 26.2.2014
<http://ek.fi/ajankohtaista/hyotytietao-yrityksille/2014/01/17/veromuutoksia-vuodelle-2014-2/>
- Finanssivalvonta 2013. Tiedonantovelvollisuus. Viitattu 2.5.2014
<http://www.finanssivalvonta.fi/fi/Listayhtiolle/Tiedonantovelvollisuus/Pages/Default.aspx>
- Kiviranta, V. 2012. Verohallinto: Yritysten siirtohinnoittelussa merkittäviä ongelmia. Yle. Viitattu 26.2.2014
http://yle.fi/uutiset/verohallinto_yritysten_siirtohinnoittelussa_merkittavia_ongelmia/6249073
- Korpela, V. 2013. Verotus 2014. Taloustaito 12/2013, 4-10.
- Kyläkallio, K. 2010. Osakeyhtiön osakepääoman pysyvyydestä. Tilisanomat. Viitattu 7.3.2014
<http://www.tilisanomat.fi/node/791>
- Lindholm, T.; Arola, P.; Jalonen, K. & Kauppinen, S. 2005. Kansalainen ja talous. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Linnainmaa, L. 2013. Voitontavoittelu ja yritysvastuu kulkevat käsi kädessä. Keskuskauppa-
 mari. Viitattu 8.4.2014 <http://kauppakamari.fi/2013/08/16/voitontavoittelu-ja-yritysvastuu-kulkevat-kasi-kadessa/>
- Ojala, M. Muutoksia yritys- ja osinkoverotukseen. Tilisanomat 1/2014, 46-47.
- OYL. Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624.
- Patentti- ja rekisterihallitus 2014a. Yritysten lukumäärät kaupparekisterissä. Viitattu 7.3.2014
<http://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/yritystenlkm/lkm.html>
- Patentti- ja rekisterihallitus 2014b. Hallintoneuvosto. Viitattu 7.3.2014
<http://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/osakeyhtio/muutokset/johto/hn.html>
- Ruohola, J. 2012. Osakeyhtiön oman pääoman ehtoinen rahoitus. Asianajotoimisto Lukander &
 Ruohola Oy. Viitattu 7.4.2014 <http://www.llr.fi/artikkelit/yhtiooikeus/osakeyhtion-oman-paaoman-ehtoinen-rahoitus/>
- Ruohonen, J. 2012. Osingon jakaminen ja maksukykytesti. Tilisanomat. Viitattu 7.3.2014
<http://www.tilisanomat.fi/content/osingon-jakaminen-ja-maksukykytesti>
- Ruohonen, J. 2014. Vähemmistöosinko osakeyhtiössä. Balanssi 2/2014, 14-17.
- Siikarla, P. 2007. Uusi osakeyhtiölaki & verosuunnittelu. Helsinki: Yrityskirjat Oy.
- Simola, U. 2014. Osingon metsästäjän oltava ajoissa liikkeellä. Taloustaito 2/2014, 29-30.
- Tilastokeskus 2013. Liitetaulukko 1. Tulonsaajien lukumäärä, veronalaiset tulot ja verot 2012 ja
 2011. Viitattu 5.3.2014 https://www.tilastokeskus.fi/til/tvt/2012/tvt_2012_2013-12-19_tau_001.fi.html
- Tomperi, S. 2014. Yritysverotus ja tilinpäätössuunnittelu. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Työ- ja elinkeinoministeriö 2012. Yrittäjyyskatsaus 2012. Viitattu 27.4.2014
http://www.tem.fi/files/35080/TEMjul_46_2012_web.pdf

Valtioneuvosto 2013. Hallitus päätti kasvua ja työllisyyttä tukevista budjettiesityksistä. Viitattu 20.2.2014
<http://valtioneuvosto.fi/ajankohtaista/tiedotteet/tiedote/fi.jsp?oid=392871>

Valtiovarainministeriö 2014. Yhteisövero. Viitattu 25.4.2014
https://www.vm.fi/vm/fi/10_verotus/03_elinkeinoverotus/01_yhteisovero/index.jsp

Verohallinto 1999. Peitelty osinko. Viitattu 28.3.2014
[https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Korot_ja_osingot/Peitelty_osinko\(10209\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Korot_ja_osingot/Peitelty_osinko(10209))

Verohallinto 2007. Uuden osakeyhtiölain vaikutuksia verotukseen. Viitattu 7.4.2014
[https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinooverotus/Osakkeet_osingot_ja_peitelty_osingonjako/Uuden_osakeyhtiolain_vaiikutuksia_verotus\(10065\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinooverotus/Osakkeet_osingot_ja_peitelty_osingonjako/Uuden_osakeyhtiolain_vaiikutuksia_verotus(10065))

Verohallinto 2010. Työpanokseen perustuvan osingon verotus. Viitattu 7.4.2014
[https://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Sijoitukset/Osakkeet_ja_osingot/Työpanokseen_perustuvan_osingon_verotus\(9931\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Sijoitukset/Osakkeet_ja_osingot/Työpanokseen_perustuvan_osingon_verotus(9931))

Verohallinto 2011a. Kirjanpito, tilikausi ja verovuosi. Viitattu 1.5.2014
http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Liikkeen_ja_ammattinharjoittaja/Perustaminen/Kirjanpito_tilikausi_ja_verovuosi%289362%29

Verohallinto 2011b. Verovuosi. Viitattu 2.5.2014
http://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Sanasto/Verovuosi%2813569%29

Verohallinto 2013a. Tuloverotus – osakeyhtiö ja osuuskunta. Viitattu 29.4.2014
http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Tuloverotus

Verohallinto 2013b. Muutoksia osinkojen verotukseen ja ennakonpidätykseen vuoden 2014 alusta. Viitattu 15.2.2014
[https://www.vero.fi/fi-FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Muutoksia_osinkojen_verotukseen_ja_ennak\(30722\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Muutoksia_osinkojen_verotukseen_ja_ennak(30722))

Verohallinto 2014a. Yrityksen perustaminen – osakeyhtiö ja osuuskunta. Viitattu 7.3.2014
http://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Perustaminen

Verohallinto 2014b. Osingot. Viitattu 9.4.2014
[https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Korot_ja_osingot/Osingot\(30757\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Henkiloasiakkaan_tuloverotus/Korot_ja_osingot/Osingot(30757))

Verohallinto 2014c. Ennakonpidätys osingosta ja Verohallinnolle annettavat ilmoitukset. Viitattu 14.3.2014
[https://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Vuosiilmoitus/Ennakonpidatys_osingosta_ja_Verohallinno\(31720\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Yritys_ja_yhteisoasiakkaat/Osakeyhtio_ja_osuuskunta/Vuosiilmoitus/Ennakonpidatys_osingosta_ja_Verohallinno(31720))

Verohallinto 2014d. Osinkotulojen verotus – saajana omistajayrittäjä. Viitattu 29.4.2014
[https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinooverotus/Osakkeet_osingot_ja_peitelty_osingonjako/Osinkotulojen_verotus_saajana_omistajayrittaja\(15396\)](https://www.vero.fi/fi-FI/Syventavat_veroohjeet/Elinkeinooverotus/Osakkeet_osingot_ja_peitelty_osingonjako/Osinkotulojen_verotus_saajana_omistajayrittaja(15396))

Verohallinto 2014e. Ulkomailta saadut osingot ja arvopaperien luovutusvoitot. Viitattu 16.3.2014
[http://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Sijoitukset/Ulkomailta_saadut_osingot_ja_arvopaperie\(11814\)](http://www.vero.fi/fi-FI/Henkiloasiakkaat/Sijoitukset/Ulkomailta_saadut_osingot_ja_arvopaperie(11814))

Verohallinto 2014f. Ennakonpidätys osingoista. Viitattu 15.4.2014 http://www.vero.fi/fi-FI/Tietoa_Verohallinnosta/Tiedotteet/Yritys_ ja_yhteisoasiakkaat/Ennakonpidatys_osingoista%2830889%29

Veronmaksajain Keskusliitto ry 2013. Keskeiset tuloveroperusteet. Viitattu 1.5.2014 <http://www.veronmaksajat.fi/luvut/Tilastot/Tuloverot/Tuloveroperusteet/>

Veronmaksajain Keskusliitto ry 2014a. Yhteisöverotus. Viitattu 26.2.2014 <http://www.veronmaksajat.fi/luvut/Tilastot/Tuloverot/Yhteisoverotus/>

Veronmaksajain Keskusliitto ry 2014b. Vinkit osakeyhtiön veroilmoitukseen 2014. Viitattu 8.3.2014 <https://www.veronmaksajat.fi/Veroilmoitus/Osakeyhtion-veroilmoitus-2014/>

Viitala, T. 2014. Osakeyhtiön voitonjaon verotus – muutokset ja suunnittelu. Helsinki: Helsingin Kamari Oy.

Vilkkumaa, M. 2014. Yrityksen osinko-opas: Milloin, miten ja kuinka paljon voin osakeyhtiön varoja jakaa?. Helsinki: Yrityskirjat Oy.

Villa, S. 2013. Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. Helsinki: Talentum Media Oy.

Villa, S.; Ossa, J. & Saarnilehto, A. 2007. Yritysmuodot – toiminta, rahoitus ja verotus. Helsinki: WSOYpro.

Yrittäjät 2014a. Osakeyhtiön verotus. Viitattu 4.4.2014 <http://yrittajat.fi/fi-FI/verotjarahat/verotus/osakeyhtionverotus/>

Yrittäjät 2014b. Osakeyhtiön perustamistoimet ja yhtiönmuodon sääntely. Viitattu 7.3.2014 <http://www.yrittajat.fi/fi-FI/minustakoyrittaja/perustamistoimet/osakeyhtio/>